

Edebiyat Defteri

Naki Aydoğan -Őiirleri-

OluŐturulma Tarihi:
22 Ağustos 2023 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kùltür ve Sanat Platformu

ala Kalem

Defter mi kitaptan
kitap mı defterden
ellerimin arasında
dünyam bir kağıt
ben bir kalem
nasıl tutunurum
aklımın çekim gücünde
işte yazdım şiirimi
çizdim ruhumu
nasıl buldun beni
ciltler misin beni
dünyamdan çıkıp
dünyalara misafir
dolaşmak istiyorum
okunmak bir kitap
bende bir deniz bir
kütüphane dolayım
eşya denizim benim
nesne olayım dost
kalayım insanlığa
defterdim kitap ta
bir çift sevgili çift
kaldım, kalem ol bana
hey öğrenciler
okuyun babanıza
yazın annenize
defterin edebiyatını
bir kitabın hayatını

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1220624/cala-kalem.html>

Yer Beni Yer; Kaçış bu Atalet

Yer Beni Yer; Kaçış bu Atalet

Ben bilmiyorum ölümü
Doğduğumu hatırlasam belki bilirdim
Ben ölü görsem de ben bilmiyorum ölümü
Biri yer beni, tam sindirene kadar
Kim yer beni bilmiyorum
Toprağa gömüyorum ama nasıl yeniyor bilmiyorum
Aydınlıktan karanlığa geçiş gibi
Ölenin güneşi gömülür
Bir gün kimsenin güneşi kalmayacak
Bir gün enerjisi bitecek güneşimizin
Bizde kaçışacağız
İşte her ölümüz bu kaçışın provası
Bende gömülen yediklerim
Bende gömüleceğim yer beni yer

Karşılandım karşılanacağım, uğurlandım, çünkü

Canlı canlı yenilmek mi?
Kim zevk alır dişlerinin arasında benden
En çok yumruklarla tekmelerler
Bıçaklar ve ateş ederler silahlarıyla
Kurt kuş mu? Biz yedik bitirdik onları
Şimdiki canavarlar Trafiğimizde, iletişimde kötü bilişim
Kim yer beni toprak yer beni, her zaman
Ataletim bitince düşünce kalkmamak üzere
Canlanmak, yine canlanmak üzere
Bir can hesabı mı canlanmanın hesabı
Millet işte insanlık
Toprağı da yer bir ateş, bir kıyamet
Yine soğuk yürek, bir beyin
Ne olduk ne olacağız
Eşya bile olur bilmeyiz, canım bilmeyiz
Çünkü iletişim bilişim bulunacağız
Bildik mi biter iş, söner ateş
Şair olan tutuşmuştur bir kere yanarda yanar
Bitti mi küllenir, bir kültür
Bitti mi bitmiyor...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1220790/yer-beni-yer-kacis-bu-atalet.html>

Biri Demişti, Olacak

Biri Demişti, Olacak
Bir gün dünya kadınların
Bu gün dünya sizin
Dnyalarınız bizim
Yarın dünya hepimizin yine
Herkes kendine kalacak yine
Bu gün seni değil
Kadınlığını bedeninden ayıklayıp
Ruhundan ayırıp nesne yapacağım
Pazarlayacağımda alışverişte
Göreceksin bak, mutlu hisset
Biz sizi hissedeceğiz
Ben bugün ne yapabilirim
Kadınlar için değil kadınlık için
Bir erkeksem saygıyla eğileyim
Bir kadınsam güzel mi giyineyim
Kadın kadına dolaşayım
Buldum ben bugün kadınlık için
Kadınlık edeyim bir kız gibi düşüneyim
Kız arkadaş gibi davranıp önce
Ablalıktan başlayıp annelik edeyim
Kime oluğumuza çocuğumuza
Ama yine erkeklerin erkekliğine
Bugün erkekliğime kadınlık edeyim
Erkek olarak erkekliğime kadınlık
Kadınların sünnet günü bugün
Aklımızdan ruhumuzdan kadınları
Sünnet edip kadınlığı kutsuyoruz
Tuhaf ama insanlık için gerekliydi,
Gerekti, insanlığa bugün insanlık
Edeyim, varsın kadınlar günü olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1220901/biri-demisti-olacak.html>

Şeklim Nasıl

Şeklim Nasıl

Boşluk içine düşerse şekil alır
Nasıl şekil alır
Nasıl düşerse içine
Ateş düşerse taş soğur
Suyla yürürse mineral bitki biter
Her mevsim bitti yıllar ağaç oldu
Ot uçar sinek olur, bataklıktan
Ağaç yürür hayvan olur, boz kırdan
Hayvan dikilir insan olur, düşünceden
Nasıl düştün ne düşündün
Şekil düşerse kaza olur
Uzay düşerse karadelik olur
Bizde ölürüz, sonra
Boşluk içine düşerse şekil alır
Doğarız, önce
Düştüm bir aşk boşluğuna
Yer karşılığı alamadım
Şekilsiz kaldım yine
Şeklim bozuk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1222245/seklim-nasil.html>

Dere tepe düz

Dere tepe düz
Ne yer şekilleri aştım
Ne bir güzele rastladım
Bir ağacın gölgesinde karıştım şeklime
Uyumuşum bir müddet
Bir çoban köpeği şeklimi yalarken
Uyandım bir müddet sonra
Çobanın şekli bu yörenin şekli
Koyunları köpeği de
Heybeti bu dağların heybeti
Heybesi yedeğinde, eşeğinin sırtında taşır
Benim heybetim imge dolacak bu şiir
Gözeden akan su ayna olacak gökyüzüne
Bir hayat su rüya gördüm
Şırl şırl akan bir derenin başında
Düşüncem akıyor ne güzel
Hey baktığım bu güzel yöre her şeyi fikir bana
Yolcuyum yürürken görmem geçerim güzelleri
Yer şekilleri yorgan olur
Sırtımda bir yorgunluk eğler beni
Eğledi beni bir güzel yel yar oldu bana bu güzel yöre
Bir şiirde bir sevgili
Kendi düşüncesinin boşluğuna düşen
Şair oluverir, zaman bir mekân
Nasıl düştün düşünce boşluğuna
Nasıl oldu şiirim, şeklim
Gün olur bir şiir karşılar beni
Gün olur canlı kanlı bilişim olur iletişimde
Oynar bana şiirim şairliğim şaşar
Düşüncene düşmeye gör nice şiirler uçuşur
Kuş olur uçar, bir gün dalına konar, bir Neriman misal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1222420/dere-tepe-duz.html>

Dur

Dur! Silahım var. Dursun zaman.
Bütün imgeleri kusacağım.
Ben birinciyim,
Hayır, ben birinci gelenim
Her birinci gelenin tacıyım.
Ben birinciyim.
Tacım madalyonum ben sıfırım
İki birdir, üç iki...
Hem başta hem sonda
Benden kurtuluş yok.
Ben sıfırım.
Artılar bende ölür eksi olur
Eksiler bende doğar artı olur
Bir ölse üzölmezsin değil mi?
Bir lira kazansan da iki kere sevinmezsin
Bilirim. Ben sıfırım.
Ama bir milyon kazansan sevinirsin değil mi?
Beni baş tacı yaparsın
Ah niye silah çektim ki bütün imgelerim öldü.
Tek gerçek ölüm, değeri sıfır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1222657/dur.html>

Bir Zaman Çok Hayat

Bir Zaman Çok Hayat

Kazanmışım
Bir kere
Ama o kaybetmişti
Teselli oluyordu bende
Durdum
Ben de kazanmamışım
Sadece barış imzalamışım
Hayatla
Mantık evliliği
Anlaşmayı sağlayamadım
İpi bıraktım o gitti
O çok çekiyordu
Hayatı, çekilmez buluyordum
Çünkü zaman bir bizler göreceliyiz
Bilemiyoruz
Ben bıraktım ama kendi tarafımdan
Tek çekiyorum ipi
Bütün insanlığı tutuyorum
Kararlıyım
Kimseyi dert etmediğim için
Tutabiliyorum ve tutuna biliyorum
Yine karşılıklı çekmek isterim
Ama aşkla
Yoksa yine tek çekerim
Çekilmezim bu yüzden galiba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1222942/bir-zaman-cok-hayat.html>

Hadi Başlayalım

Uzayda sonsuzluk
Yerdegezen bir adam, Âdem
Doğasında şiir var, kendi şair olacak
Okurluğunda önce oburluğunda
Yağan yağmur resmeder önce
Ağaçlar büyük fırçalanır
Dolguda yeşillik otlar ayrıntıda çiçek açar
Mevsimlik dört mevsim tonunda
Doğa şiirin teması, Âdem'in tabiatı
Her şeyimiz, bir havamız var
Teneffüs ederiz bir can nefes verir alırız
Devir daim oluruz zaman geçer
Biz yaşlanırız harcanırız bir nesil
Millet geçer insanlığında tarih
Bir karşılaşma bilinmezliğinde vahşi yaşam
Bilinirliğinde yazılacak bir tarih
Her karşılaşma bir şiirdir, tanışmasız
Havadır, ayrışması bir sanatla olacak
Her şey öğrenilecek ve yeniden yoğunlaşacak
Örnek teneffüs edişimiz havayla
Birer canlı organizma olarak ve
İşimiz devir daim olacak bir toplumsal sorun
Hava gibi her yere girip çıkacağız
Kirlenip arınacağız içimiz dışımız bir
Doğada akan su damarlarımızda kan akacak
Düşüncemizin eti edebiyat doğuşu şiirle
Kemiği bir çöp kalemdi araç gereç oldu yapı kazandı
Konforumuz da eşyamız düşüncemizin nesnelliği
Hadi başlayalım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1223284/hadi-baslayalim.html>

Boğaz

Boğaz

Boğazı ilk düşündüğüm şey
Köpeklerin havlayışında, ağızlarında
Geçiyorsun ama nere geçiyorsun
Köpek havlar ama kurt pusuda durur
Her hayvanın karakterinde insanlarda öyle
Böyle boğazdan geçmeye korkardım
Her canlının ruhu var, hayaleti dolaşır
Açık yerlerde de her kuytu köşe ağız belirebilir
Dikkat dikkatli olmakta yarar var
Bir keresinde dam çöktü düştüm
Koca azgın bir köpeğin kapandığı ahıra
Boğazda yutulmadım, ısırılmadım geçtim
Dağdaki boğazlarda kurt kuş ayı olan
Pek karşılaşmadım
Boğazlardan bir tokluk geçer sonsuz açlığa
Can boğazdan geldiği gibi
Malda coğrafyanın boğazları geçitlerden geçer
Doğanın boğazları canlı varlıklardır
En tok olanı ve aç olanı insanlardır
Yutkunmak bir yudum suyla
Akıntıda akmak yarlardan derin kanyonlardan
Balıkta avlarız yıkanır yıkarız da
Ve doğayı da yıkar yıkarız
Bentler yığar harklar açar boğazları boğazımıza akıtırız
Yollarla da bağlarız
Boğazda hiç pusuya düştüm mü? Düştüm.
Kırsaldan kente gurbete düşmüştü babam
Bizde peşinden, memleket olmuşuk memleketimizde
Gurbet dolaşırdık gurbet kuşları gibi
Gece kondu mahallenin bir avuç uşakları
Kentın kırsalında nice boğazlardan geçip
Bir dere de çimerdik ve bir dere boğazda kapışıldık
O yerin yerli çocuklarıyla gurbetçi çocuklar olarak
Ne uğruna bir çanak gölet uğruna
Kim kazanırdı insanlık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1223424/bogaz.html>

Midemiz

Midemiz

Pencereleri açalım
Havamız evimize nefes alıp versin
Hadi çocuklar inin boğazınızdan
Midenize oynayın
Kavga etmeyin yormayın ruhumuzu
Sırayla bir birinizin midesinde oynayın
Acıkınca çıkın yukarı yine
Yemekle oynanmaz çıkın midenizden
Beyninize sinir ederim
Akşam babanıza söylerim

Midem Yine

Midem çıkmış aklımdan
Aklım nerde bilmiyorum
Boğazım uzadıkça uzadı
Yolum çok uzun
Sonsuzluğa çıkacak karar vermeliyim
Çok sıkıntılı, stresliyim
Canım ha bire yemek istiyor
Karnım şişiyor
Ama aklım bulamıyor midemi
Bir bulsam uyusam düşüncemi
Sabah ideal bir fikirle kalkarım
İşime gücüne bakarım
Eylenirim hayatı mı bir güzel geçinirim
Mutluyum eylemimde
Derken midemi buldum
Dünya şiir gününe gitmiş
Başka şairlere koşmuş
Şimdi bir şairin midesindeyim
A o şair benmişim bu şiiri yazmışım
Midem değişik, değişik yerler arıyor
Pır pır sevdalarla ağrılar arıyor, yine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1223674/midemiz.html>

Hesap

Hesap

Gerçek midemizde sindirim sistemiz de
Ve kan dolaşımız da
Sinir sistemi, sanal alem de başıma
Ağrı bildirir,
Hayallerime darbe düşünceme sekte vurur
Ner'de olmak isterdim
Nerem ağrısa acaba, kulağım çınlasa misal
Ağzımdan burnumdan girip çıkmak istiyorum
Öleyim ben mideme düşeyim ben
Yesin beni ben
Bünyemde dost bilmediğim düşman çoktur
Çok canlı döllemişti kendini bende
Misal kurtçuklar ağzımdan burnumdan girer çıkar
Yer beni, yer kaldırır beni
Hapşiramamda kendim kendimin oldum artık
Bağışıklık istemiyorum kimseye borcum yok,
Artık yok, gerekmez.
Tatil ettim kendimi toprağa ne ölümler fışkıracak içimden
Bir zaman yaşam için
Ölmedim tabi ki kulağım çınladı
Gözlerim aktı hayallerim dondu
Ruhum sıkıldı düşüncem girdi bir iğne deliğinden
Tatile çıktım bedenim peşimden
Midem bayram ediyor
Ne yerlerde neler sindirecek ruhumu nasıl zıplatacak
İçimde bir kurtçuk yumurtladı
O doğmadan beni yaşatacak şenlendirecek ölümümü
Kan dolaşımda boğulmazsa kalbim
Ağzımı çarpıtmazsa hesap!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1223860/hesap.html>

Alem

Âlem

Hayvanlar konuşur mu?
Konu şu ki
Dağlar taşlar arasında hava iletiminde,
Doğaya ifade olur
Bakar, frekansını yakalarsa
Beden dili ve hırlaması
Dinlediğini gösterir
Boşluk varsa bakar bir canlı varsa görür
İki nokta arasında bir doğru
Rakip mi?
Partner mi?
Av mı?
Tek hece üç basamak ve bir boşluk
Konuşmak hareket gerektirir
Düşünmek durmak,
Çok duran taş, dili yerdir ve yer konuşur.
Nasıl? Eğiminde. Kim dinler?
Dinleyen çatırdar yer çatırdar ve ezilen hava gürültü kopar
Her canlının kendi doğasında içinde, midesinde his oluşur.
Duyu organları varsa değerlendirme yeri beyni vardır.
Yoksa bir midesi bir sindirimi vardır.
Can bir iğne deliği hayat bir iplik
Kim dokur Allah bilir
Ama can dokunur
Cemre düştü havaya suya ve sonunda toprağa
Bahar geldi yeşillendi ortalık
Hayat var. Yer adamı hayat.
Hayatım ben sana bakarım adamım köküm var
Hadi bir karı koca ot bitelim ağaç büyüyelim
Hayvan dolaşalım
Bakalım insanlığımıza
Bir hayatımız var bize bakar biz keyfimize bakalım
Keyfimiz nerede orada bitelim
Aman ha hayattan kopmayalım yer bizi de hayatımız
Dalımdan kopar bir elma ye
Göz hakkın var
Yerin yurdun yok mu toprağın yok mu ek biç neslini
Yok, mu o zaman bir işe gir
Bir hayat boşluğun var
Bir kök kapı açılır sana
Dalımdan kopardığın elmanın üretici işçisi ol misal
Kasa kasa doldur şimdi
Yedir nice hayatlara o hayatlarda sana yedirir
Yediği ne ise
Kopma hayattan dalından neslin düşün
Zamanın gelince dolunca ömrün
Kariş toprağa
Konuştun mu insan olunca
Konuşmadığın zamanları
Okudun mu önce nasıl yazıldığını
An an nasıl birikip büyüdüğünü
Sende öğrendin mi yazmayı
Yaz o zaman hayatını
Yazın gelsin.
Güldürsün seni okurların
Hayvanlar güler insanlarda, kahkaha atar
Eee çok hecede uzun cümle kurar

Senin gibi güler ve güldürür
Aman yobaz kalıp hırlama
Beynine karşı durma diyeceğim ama
Belki yobazlığının da hakkı var
Beynin teknolojisini tamamlarsa eline ayağına uzvuna ihtiyaç kalmayacak,
Ağaçları kestiğin gibi elin ayağın kalmayacak
Zamanla olanı sen damar damar söktün ham madde ettin fabrikana
Araç gereçlerin dışarıdan üretilir, artık
Bir zamanlar yavrunu doğurduğun gibi
Sende üretilirsin bir gün robot
Bende
Alem bu aleme karıştık, karışılmaz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224506/alem.html>

Ateş Yer

Ateş Yer

İlk uçan halıya kim binmiştir
Kâğıdı kim bulmuştu
Kalemsen uçarsın
Bir hayat mürekkebin tükenir
Sende uçarsın bende okurum.

Kuyudan su çekersin içersin
O kuyunun etrafında döner durursun
Ömrüm dersin
Etrafta dağlar taşlar ufuk çizgisi
Hatırlarsın hayal kurarsın bende gözlerim

Seni yer çeker yeri açlığın çeker
Midende dolaşır midende oturursun
Düşüncenle uyursun
Yalnız uyuyamazsın bin bir türlü fikir düşlersin
Dağlar var göbek var mı sende

Dal düşüncene her şey içinde
Hayal eder durursun
Her şeyi yiyemezsin dağları sindiremezsin
Düşüncen kadar konuş fikrin kadar ye
Sen ancak kökünü yersin kök var mı sende

Bağın bahçen yok mu bostana ne ektin
Tarlana ne sürdün, sürün var mı?
Biç öğüt ekmek et kes pişir katık et
Bunlar hep senin kökün aklın başında
Akıl et iyi bir düşüncede ideal bir fikir et

Akşam olur gün karınca gece olunca
Gözden yiter midenin sınırları
Düşünceni seyredersin başını kaldır
Yıldızlara bak ne çok hücrende yanan ateş
Öyle hülyalara dalarsın ki aşk yaşamak istersin

Çocuksan masal dinlemek istersin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224924/ates-yer.html>

Bugün

Bugün
Oyuncağım defterdi
Tek başıma oyuncağım ama oynayamadım
Tabum olmuştu defterim olmamıştı
Olunca ben defterin olmuştum
Hiçbir zaman defterlerimi temiz tutamadım
Hiçbir zaman iyi ve güzel yazamadım
Hıncımı okumaktan çıkartım
Okuduğum yazarlar bir nevi düşmanlarım oldu
Hayal mayal kurgu bu ama
Beni etkileyen hiçbir oyuncağı hatırlamıyorum
Defterdi beni etkileyen yepisi yeni defterler
Şirin küçük ve orta boylarda
İlk öğrendiğim kitaplar eskiydi hem de çok eski
Ama ilk gördüğüm defterler, esir etmişti beni
Defter benim benliğimdi
Kitapları tanımıyorum gazete bildim ilk ben
Gazete okuruyum ben, mankafa
Defterlerimi derimle kapladım kafamı gazete kağıdıyla
Gerçek bu inkar edemem, pişman değilim ben buyum
Param olsa da okuduğum gazeteye bağışlasam
Öldüğüm günkü sayı kefenim olsa
Yeter

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1225421/bugun.html>

Tekmelemekle Varoluş

Tekmelemekle Varoluş

Bugün ne düşündüm biliyor musunuz?
Yürürken dünyayı tekmelediğimi
Ben gerçek topçuyum
Herkes gibi
Annemizin karnında başlar
Dünya bizi geri tepmeyene kadar yaşam, oynarız
Tepinmek var oluşturun.
Tepin yeter ki!
İster top oyna ister dans et, spor et yeter ki
Ya da istersen soyun anadan üryan
Dön geri, dal suya tüm uzuvların tepinsin
Evreni spor et yıldızlar arası
Birde zamansız uzayda yok olabilsek
Aslında yok oluyoruz da
Var olduğumuzdan bir ömür kalıyoruz
Uzayda her yere uzanabiliyoruz
Hissetmiyor musun duygulandığınızı
İfade mi edemiyorsun
Bir kere var olduğumuzdan
Hemen yok olamadığımızdan gidemiyoruz
Oluşumuzdan gitmek isterken her yere
Kalıyoruz, ama yaşıyoruz da.
Yaşa, çok yaşa! Yaşamak mutluluktur
Ama seni yaşarlarsa umutsuzluktur
Misal erkek egemen dünyada
Kadınları hep yaşamak istiyoruz
Kadın erkeğini yaşamak isterse kazak oluyoruz
O bebeğini yaşasın, çocuğuna baksın yeter ona
Kocama da bakmak istiyorum, yok, gerekirse koca emreder
Ben erkek erkeğe yaşamak istemem
Dövüşürüm barış eder çalışırım ama o kadar
Topçuyuz dediksek kafamı tekmelerim
Dünya kafamdır benim evren bedenimdir
Kafamı düşünmekle yeri yürümeyle tekmelerim
Evren içimde dünyam dışımda böyle yaşarım
Nasıl? İşte bu zamanın sırrı, gizemimizdir.
Gördüğümüz her şey bir zamandır
Bir arada değişir her şey
Eşyamız eskir biz yaşlanırsanız, farklılığımız
Her elemente özgül ağırlığımızdır
Ne yedik ne içtik ne kazandık ne kaybettik
Kat ettiğimiz mesafe uzadıkça elimizdeki kütlesi düşer
Kaç gram cep telefonumuz
Beynimizde küçülecek artık eşyamıza geçecek aklımız
Biz yok olacağız eşyamızda yokluğumuzda var olacak
O zaman biz doğacağız doğdukça var olacağız
Kaç tür zaman var o kadar çeşit zaman var
Kaç milyar insan yaşar, o kadar ayrılık var
O kadarda hortlayacak olasılık var
Doğurmak çok sancılı
Gebe kalmakta çok hassas bir durum
Her gün şiir yazmak yorucu stresli bir durum alıyor
Rahmini aldırın bir kadın gibi
Şairde düşünce boşluğunu aldırsa yaşamasa,
Göm gitsin!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1226053/tekmelemekle-varolus.html>

İki Ayaklı Bir kafalı

İki Ayaklı Bir Kafalı
Senin içinde yaşam yok mu?
Ay gibisin
Dünyanın uydusu
Çevrendeki insanlar dünya
Sen ay
Işık mı aldın güneş ışığı misali yansıtırsın
Bir şey mi duydun
Hemen yayınlarsın
Bağırarak her tarafını duyurursun
Baktığın yer taradığın yer
Gördüğün şey yansıtacağın gölgen belirir
Hemen karartırsın, ay gibi dolunay parlarsın
Parlak arkadaşım iki ayaklı canlı medyasın
Aydınlatmazsın, parlarsın
Çoğu siyasetçiler gibi
Toplumun çevresinde elektronlar gibisiniz
Döner durursunuz neyi pazarlarsın
Milleti millete kazıklarsın
Ben mi işe yaramaz boş adam
Toplumdan uzaklaşıp doğada başıboş gezen
Balık avlayan saatlerce düşünen
Hepten kuyruksuz ve de antensiz, yayınsız
Ama düşünen,
Kendini yeniden var eden ama mal etmeyen
Sana yem,
Sen toplum avcısısın balıkların şahı
Ben düşünen, beyinsiz sıradan balık
Sen düşünmezsin düşünen balıkları yem edersin
Ama ben geri döndüm bir kafalı
Sen direk insan oldun, iki ayaklı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1226226/iki-ayakli-bir-kafali.html>

Dil

Dil

Bir dilde hayal kurar
İki dilde yürür, insan
Ukala yürür / Bir tarafı aksağın
Dilin döndüğü boşluk
Dağların yamaçların olduğu yer
Hayallerin umuda dönüştüğü zaman
Konuşuyorum yutkunuyorum duruyorum
Sese şaşırıyorum görüntüye hayret ediyorum
Düşünmek yeniden silmek
Ne kadar silersen sil tahta da bir leke kalır
Her daim nokta kalır.
Dilin kökü.
Ağızındaki dil edebiyattaki şiir
En iyi şiir kıvrır, edebiyatı
Küçük dildir ama aslında büyük işlevdir.
Benim şairliğim ağızındaki dil gibidir
Herkeste vardır, konuşur
Benim dilim çok uzundur
Şairliğim küçük dil kalır
Ben ifade ederim şairlik tacım yok,
Krallığımla ilan etmedim,
Etmem ben yazmadım, ben yatmadım
Belki ben doğmadım, dilim doğdu
Dilim doğurdu, boşluk Allah'tan dil milletimden
Ben demem herkes konuşur
Noktayım nasıl yazdım derim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1226327/dil.html>

Sağduyum

Sağduyum

Birkaç adam çıktı yola
Çözüldü millet, vekilini verdi
Nerede her yerde, yerelde
Birleşti millet seçti başkanını vekilini
Bu tartışma ne?
Demokratik çözülememe
Çağdaş birleşememe
Ve bahar...
Sürgünün nereden vuracağı belli olmaz
Anket yoklama aşısı tutmaya bilir
Milletin önüne çıkabilirsin ama süremezsün
Millet sürgün verir
Millet boşluğunu bir iki kişi dolduramaz
Halk doldurur, sağduyusu belirler
Sağdı soldu orta yoldu yok yan yoldu
Hiç birisi, hiç birisi kimdi
Buydu bastım mührü
Sağduyuma
Sağduyum tartışılır!
Belli olmayan sağduyum İstanbul'da mı?
İmamoğlu'dur. Binali bellidir Yıldırım.
İstanbul'da batan güneşin yokluğunda
İstanbul'a güneş doğmasın mı yine!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1226485/sagduyum.html>

Canavar mısın?

Canavar mısın?

Sevdiğini sevme,
Sevin çokça
İlgilen bak, seviş çokça
Ama sevdiğini sevme
Melankoliye bırakma kendini
Alır götürür sevdiğini
Yıpratırsın sevgini
Nefrete bürünür sevincin
Düşman kaybedersin
Sevdiğin olur düşmanın
Canavar mısın?
İyi bir şair ol bari
Sevdiğini şiirlerle seven,
Romantik
Bak bahar geldi
Çiçekler açıyor
Doğal sevinç bu
Doyasıya sevin
Gülücüklerin çiçek açsın yüzünde
Sevdiğin gülümsesin
Ruhuyla koklasın seni
Birlikte sevinin, sevişin
Yaza çıkın birlikte
Kışa saklayın sevginizi
Çocuklarınız olsun yanınızda
Hadi ben okudum yazdım
Siz yaşayın iyi mi?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1226634/canavar-misin.html>

Dönüşür

Dönüşür
Gün dönüşür
Gece gündüz
Hep dönüşür
Can dönüşür
Dikildi ya insan
İki ayağı üzerine
Eşya dönüşür

Yeşillenir baharın
Sarılar son baharın
Ot biter ve solar
Hayat dönüşür
İlkin diken bitkide
Direnilir mevsimlere
Bitkiler ve kalırlar
Yıllara ağaç dikilir

Sinek yiyen bitki
Yemesinler diye kirpi
İşte dönüşüm budur

Dönüşemedim
Hala kazanamadım
Bir hayvan karakteri
Ve bitkisel yaşıyorum
İnsan kalmak için
Direniyorum
Kariyer denen şey
Aslında bir hayvan
Karakteri kazanmak
Dönüşmemek için
Artık büyümek için
Tek kurtuluş intihar
Ve iflas etmektir

Büyüme, kurumsallaş
Ve dönüş strateji bu
Halkla ilişkiler ve yolu
Sürdürülebilir kalkınma
Kalbi teknolojidir, bir
Taraflı doğayı korusun

Yani eşya barındıran
Yapıların dikilsin iki
Ayanın üzerinde robot
Logosu amblemi yakışır
Ağzı burnu nefes alır
Yüzü kulaklarına varır

Eşekle attan tay
Katır, doğuramaz ama
Güçlüdür inadı katır
Kısırlık inattan, katırlık
Memelilerin evrimi de
İnsan karakter edinir
Evrim düşmez inek olmaz
Ama dönüşmek isterken
Hamam böceğine kurguda
Sırt üstü yattığı için düşünür
Düşünmek dönüştürmektir

Doğa dönüşmüştür insana
İnsan dönüşecektir robota

İnsan böcek olur mu hiç
Dönüşür eşyasına böcek

Gizli ve uçan kamera
Her kapıda kurgulanır
Önce kilit, anahtarla
Açılır kapanır, bir gün
Pencereyle bakar, gezer
Ev, robot olmuş canı,
İnsan hayatı hafızası

İnsan yok olunca
Hayatı olmayınca artık
Hafıza sıfırlanınca
Robotların gelişimi duracak
Robotlar dönüşecek geri dönüşüm

Dünya yuvarlaktır
Benim aklımda yuvarlanır
Bilmem ki dünyadan
Bir kaçabilsem, başka
Ölmeden kaçabilsem
Bedenimden, çıka bilsem
Ruhumdan, başka o zaman
Şimdilik bu döngüm
Eşyam dönüşürken
Hayatım dönüşür

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1226919/donusur.html>

Seviyor musun?

Seviyor musun?

Beni gerçekten seviyor musun?

Sevin o zaman bende seni seviyorum

Ya sevmeseydik bir birimizi

Birlikte üzüldür müydük?

Hayır, niye öyle düşünüyorsun ki

Çözülmezdik ki o zaman bir düğüm atılmak için

Misal sen çözüldün ben çözülmedim

Beni giyinmek ister miydin?

Karşılıksız giyinmek ve soyunmak,

Olmazdı o zaman sevmeden

Cinselliğe acıkan insanlar mıyız?

Gelenek göreneklerimiz tam mı çözüldü

Artık mesleklerimiz mi çözülüp düğümleniyor,

Küresel siyaset mi giyinip soyunuyor

Artık insanlığımızı, çocukta yapmayız

Çocuklarımız yeni şirketçiklerimiz oldu zaten

Biz çocuklarımızın çalışanı

Çocukken ki oyunlarımız hayatlarımız

Bizi yutmuş çocukluğumuz

Biz büyümüşüz de yemiş bizi, yenilmişiz

Hakikat şimdi neyi seviyoruz neye seviniyoruz

Aşka! Kalpten çikolata kırmızı don ve tek taş

Ve her şey teknoloji içinde harika

Bir iletişim ve bilişim çerçevesinde

Sevme! Hediye alınca sevin, tek sevin, tek taşla

Aşk nasıl bir şey!

Aşk annelerimiz gibidir

Eşyaları bir birine tamamlar ve evi şenlendirir

İş yerlerimizde müdürlerimizde annemiz gibi olsa

Aşkla çalışırdık

Aşkımız fakirlik mi yoksa zenginlik midir?

Aşk bir zamanlar özgürlüktü

Gelenek ve göreneklerimize karşı bir başkaldırı

Şimdi soyunmak özgürlük ve farklı giyinmek

Aşk cüretkârlık ister,

Yaşayacak fantezin var mı ruhu baştan giydirecek

Okuduğumuz aşklar, tarihi,

Coğrafyalarda toplumların çözülüşü ve yeni oluşumu

Bir ömür kavuşamadığından yeni var oluşuna insanlar

Yaşanmadığından ölümsüz aşklar oldular

Yaşanmayan hayatlar aşk, kalmıştı

Şimdi yaşanan hayatlar aşk sanıldı, yoksa sevinen çıkmaz

Şimdi aşk yaşanmaz, şimdi aşkı iş hayatımız yaşar

Biz birer çalışan aşklarız.

Şimdi girişimcilik işletmelerimizde ideal bir iş modeliyle

Aman kara sevdaya düşürmeyin iş hayatınızı

Yetiştirdiğiniz iklimi boş yatırmayın

Ağaçları kesin toprağı siyanürleyin,

Nükleer santral olmasa da henüz termik santrale devam edin

Yetiştirdiğiniz iklimi boynu bükük koymayın

Evlendirin gitsin bir girişimle

Yetişir Cumhurbaşkanımız nikâhlarını kıymaya

Yeni aşklarımız belediye başkanlarımıza başarılar dileriz

Bu arada

Sevgimizi açığa çıkartarak bir şehir sevinebilecek miyiz?

Bakalım, aşk yeni

Seviyor musun seviyorum verdim gönlümü

Saydın mı oyumu tamam mı?

Haydi sevinelim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1227041/seviyor-musun.html>

Uyanınca

Uyanınca

Dağda canavar varmış
Evdeki canavarı salalım
Adını kazansın gelsin
Ergen oğlumuz
Kızımız namusunu korusun hanemiz korunsun

Gökyüzünden bir kız indi
Sakat kaldı
İnilir mi gökyüzünden
Sakar kız düşüncede ne yüzülür
Nede uçulur
İnsan kendini yeniden var eder
Düşüncede düşünülmez düşersin
Düştün ve filmin oynar

Başka
Duymadığımı ve görmediğimi
Bilmediğimi hissediyorum
Duyuyorum görüyorum ama bu film gibi
Bilmesem senin içini görürüm
Zaten baldır bacakların bana tuhaf geliyor
Gelme, çok farklı gittim şimdi
Ah bir getirebilsem
Yazıyorum ancak bu da bir ancak ocak, tüter

Gelme çok farklı
İşitmekten ve görmekten çok etkili
Canlı bu yer bizi bizde gelelim canlı toplanalım
Geldiğimiz yerde yok
Duymak ve görmek yok
Dünyada var konuşmak, hayatımız var bu yüzden
Hayatımız yakışıklı güzel mi?
Boylu poslu yatırsak işitilir duyulur mu?
Yaşadığımız sevişilir mi?
Bir film izlenir mi?
Çok soru işareti koyuyorum
Çok kulaklı bir yaratık var mı hep çok gözlü
Tek gözlü
Ama çok kulaklı bir ben olsam
Her taraftan dinlerim kendimi
Kendime getirir kendimi bakardım aynada
Çocuğumsa iyi yetiştirirdim onu
Kendini yesin diye büyüüp çocukluğunu iş güç etsin,
Kendini aynada dev gören evladım, benim

Gitmek kolay
Gelme, doğup var olmak ve her an gelme
Müthiş bir şey bu; düşünmek de bu müthişlikten
Ama yorucu oluyor gelme o yüzden uykum da geldi
Yüzümü yatağa koymalıyım
Baldır bacak dal taşak coğrafyayı salmalıyım
Yarın kendine gelsin, hazır olsun uyanınca
Kalkınca dolaşacağım yine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1227256/uyaninca.html>

Kainatın Kapısı

Annesinin etinden düştü toprağa bir bebek.
Annesi ırgattı babası çobandı
Annesi kendine gelince
Yerden aldı bebeğini toplandı
Ve kalktı
Canından can koptu
Dert değildi ona o yarım kalan işini düşündü
Dağ taş oralı değildi
Orağı öylece kalmıştı düştüğü yerde
Orak mı bebeğimi kendi dağ taş köydü, milletti devletinin
Önce ortaktı kocasıydı, vataniydi, sahip çıkmak için bebeğine
Bebeği ağladı, şenlendi bir gölgelik dulda edindi
Kucağında bebeği yanında orağı
Anneliğini duyumsadı, anını öyle bir yaşadı ki
Hayatını ellerinde hissetti
Annesini düşündü kendini oracıkta kocaman büyüttü
Bebeğinin büyüyüp hayatını kuracağı kadar
Dağ taş oralı değildi o oradaydı
Orak yanında
Dağın taşın ederi, değeri; kendi terazi bebeği ibresi
Dağı taşı orakla tartıyordu
Akı, orakla, kendiyle bebeğini tartıyordu
Orağın ibresi keskinliğindeki ucu
Uzuv, araç gereç ve de silah
İş, kainat kapısı; bebek kainatın bacasından düştü
Orakla da kapı açmaya çalışıyoruz
Bir gün ölmeden geçeceğiz kainatın kapısından bebeğim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1227393/kainatin-kapisi.html>

İmanım

İmanım

Çocukluğumun önüne kimseyi geçirmem
Hele gençliğimi kimse kesemez
Özü olan her şey yanar
Bende yanarım milletim var
Tarihe hak eden geçer,
Hak eden geçemez ise hak yiyen geçer
Ve haksızlığı baki kalır
Oku, önce duandır sonra öğrenmek imanın
Ne okursan imanın onunla takdirdir
Tek okuduğun Kuran mı tek öğrendiğin imanın mı?
Nasıl geçinirsin Hoca mısın?
Hocam ben nasılım bana nasıl öğüt verirsin?
Her okurdan sorumlu değil misin?
Sağ ol hocam ben birde öğretmenime danışayım.
Olmadı yazılarını okuduğum yazarlara yazayım
Daha da olmadı ben yazayım bir okurda çıkar bana yazar
Bir şekilde öğrenirim çalışma iş ahlakımı, iş imanı mı?
Zamanının ilericisi anarşist olur
Yoksa gerici düşer
Ortada olmakta fayda var yönetici olunur
Ekonomi nasıl sağlanır?
Önce yiyecek ekmeyin, varsa işin varsa
Tezgahını çakmışsan yemek masanı da konforuna tedarik edersin
Kimseye hazır iş verme döner gelir seni yerinden eder
Tezgahını çakamayana yemek masası da tedarik olmaz
Özümüz bozulur biz dönelim sinimize
Medeniyet yaramadı bize
Biz tarihin tozlu sayfalarına geri dönelim
Kürtlüğümüz Türklüğümüzü bozar zaten
Sırlara yenildik Ermenilerle berabere kaldık
İçimizin kurdu Kürtlüğümüz kudurdu
Kürt kardeşlerimiz alınmasın onlarda Türk Bizde Kürt
Demek istediğim ekemezsek neslimizi zamana milletimiz kurur
Türk sorunumuz içinde Kürt sorunumuz peydahlanır
Gelin parayı değil zamanı ekonomi edelim
Borsada kurda o millettten alıp o milletin vatandaşına zamanı heba etmeyelim
Doğan vatandaşımıza bir aylık bağlayım, köyü varsaysın
Ne kadar, sinimiz ne kadarsa
Bebeğimize devletten takılan çeyreği anası alsın,
İlkin tüm zamanı onunla
Sonra zamanı nerede ise çeyreği harcansın
Okul zamanı okula iş zamanı işe,
Zaten her işimizin başında vergi ödemiyor muyuz?
Köyümüz yoksa ne ekip ne biçeceğiz de devletimize vergi vereceğiz
Al kardeşim vergim peşin ve sağla benim araç gereci mi
Ben çalışayım daha iyi geçinirken devletim de daha iyi yere gelsin
Ve milletim baki kalsın
Baki, çözdün mü mantığı benim imanım.
Elinde bir şey yokken köyün vardı kara sabanla sürdün tarlayı da
Verdin vergini devletine.
Çalışmayana aş iş ve eş yok, bağımsız oy karar verme yok
Çalışmayan köle, tembelliğinin bencilliğinin kölesi
Bebekliğinde bağlanan çeyrekle barınma yerlerinde barınsın
Hazineden düşen rızkına razı olsun
Hem biz böyle var olmadık mı?
Yalnız bu hazine devletin değil, ağanın rızkından düşen rızık değil miydi?
Sorunda burada değil miydi?

Çalışma hayatı demek toplulaşma demek değil mi?
Doğup büyüyoruz bir şekilde bakımımız sağlanıyor ve bir erkek bir kadın evleniyor
Bir işe girsek iyi kötü geçimimiz sağlanıyor
Ama zamanın bilinciyle hareket edemediğimiz için
Sorunlarımızda katlanarak büyüyor
Vardığımız iletişim bilişimle bu bilince varamazsak çalışma imanımızı da
Kazanamayarak Allah'a olan imanımızı da yerine getiremeyiz.
Yok, İşit Yok Elkayı de gibi örgütler çıkar aşkımızın hesabını sorar.
Yani bir Müslüman kızı sevdik diye kendilerine biat etmeyince boynumuz kıldan ince
Var mı böyle mantık, var.
Yoksa eş cinsiyet arkadaşlık.
Ucuzluk olsa ne yazar, olmaz olsun böyle dünya...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1227588/imanim.html>

Canım Param

Canım Param

Sesim var ağlıyorum
Görüntüm var gülüyorum
Duyana ve bakana
Ağlamakla gülmek arasında konuşuyorum
Görene ve dinleyene
Yoksa düşünüyorum

Benim parayla işim olmaz
Paranın benle işi olur
Beni çalıştırır
İşlerimiz hallolur, çarşı Pazar
Para araçtır, canımız gibi
“mal canın yongasıdır”
Parada canımızın ruhudur
Ruhumuz her yerde dolaşır
Canımız gibi canlılığımız
Canda araçtır, bedenimizi taşır
Ruhumuz dolaşır, son durak
Param olsa ne yazar, ruhum uçtu
Canım çıktı, cesedim kaldı
Ne para benim para
Ne canım benim canım
Bir zaman yolcusuyum
Paramda mirasım canımda mirasım

Sesim var ağlıyorum
Görüntüm var gülüyorum
Duyana ve bakana
Ağlamakla gülmek arasında konuşuyorum
Görene ve dinleyene
Yoksa düşünüyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1228664/canim-param.html>

Anlatamam

Anlatamam

Demek istediğim ağlamaktır, ses
Gülmektir ışık / Uyumaktır karanlık
Uyanmak doğmaktır, ışıkla sesin bir oluşu
Canlanmaktır, incinirken varoluş
Ses olmazsa ışıhta olmazdı
Hareket olmazdı, bir film olmazdı
Ağladığımda üzülmem güldüğümde sevinmem
Nasıl hissettiğimdir
Ağlıyorum kendime şimdi uyanamayacağım gecelerde
Doğamayacağım günlere
Umudumu ayırdım her şeyden, uzak bir yıldız şimdi
Çevremde bana yar yok, arkadaşlık istemediğim kölelik bana
İşim bu tek edindiğim işim bu canlı hissettiğim işim bu
Yaşamak için yazıyorum
Cesedimle maaş aldığım işime gidip geliyorum
İş içinde iş bilmiyorum
Burnunu sokmuş çok, oturuyorum çok cesedime maaş verirler
Aklımı alırlar, bana çalarlar, satış böyle
Nasıl güleceğim bilmiyorum, birisine gülmek...
Oysa ben hep kendime güldüm, bana çalınan aklıma
Ve çok derinlerde ilk oluşumuma indim
Kendimi duymak için ağlıyorum ilkin
Gülmek için hep öğreniyorum, kendimi öğrenemiyorum
Hayatımı yitiyorum, gülmek başkasına
Konuşamadım bu yüzden kimseyle konuşamadım, aslında
Konuşmam, toplumun bende konuşmasıydı
Ben ancak konuşurabilirdim, sanatımla, aklımı emerler çünkü
Ben düşünürüm sadece düşüncemin dışında bana hayat yok
Düşüncemle yalıtım kendimi
Ben dışıdan daha dışı şimdi düşünce boşluğum rahim şimdi
Ben yazarım şimdi cismim yok, yazarlar şimdi, ben okurum şimdi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1229272/anlatamam.html>

Canım Benim

Canım benim
Nerede atıyorsun şimdi
Üzerimde, bedenimde hissetmiyorum şimdi
Çok uzaklarda
Düşüncemin derinliklerinde
Bir yerde
Geleceksin sen şimdi
Ah yüzler var bakan gözler var
Keser bakışlarımı saklarım yüzümü
Kulak veririm dinler beynim
Hissetmeye çalışırım seni

Bir hastalık getirdi seni bana
Annem doğurdu beni
Sen üzerime her geldiğinde
Annem üzerime titredi
Devlet seferber oldu, hastaneler kuruldu
Seni yanımda hissetmek çok acı verici
Ama seni hatırlamayınca olmuyor
Hele seni birde sevdiğimde hissedince
Sevdiğimin üzerine ben titrerim
Ömrümü veririm, sana
Canım benim

Şimdi düşündürüyorsun beni
Kim bilir neredesin
Acıkınca seni doyuruyorum ama
Kim bilir nerdesin
İnanıyorum ki bir şiirime can suyu oluyorsundur
Canım benim sana çok sorumluluk yükledim
Param parça ettim çok yazdım, kaderimle çok oynadım
Sahip çıkamıyorum artık sana, sen canlanıveriyorsundur
Canım benim nice canlarda atıyorsun, şimdi
İnsanlık bana kaldı şimdi,
İnsanlığım için çalışıyorum, sana varıyorum
Ah dört gözle bekliyorum
Bir sevgili gelişini, canım benim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1229559/canim-benim.html>

Şiir, yeni bölüm

Şiir
Yeni bölüm
Her şeyin eşyası
Gizemi doğadadır
Aklıma gözeler gelir ilkin
Buluşma yeri
İlkin şiirle şairin
Çobandır rençperdir, ilkin
Susuzluğunu giderir çoban
Ağzı yüzü toplanır, gözenin
Dağ taş içinde şair şiirin içinde, çobandır
Okurları kimlerdir, hayvanlardır
Doğa vahşi okur, yaban kalır çoban
Nasır tutar çiftçinin eli, toprağa yazmaya kalkınca
Doğada ilk ressamda çiftçidir,
Çobanın eksiz çalışmasında
Doğal doğada farklı görüntüler belirir
Mevsimine göre
Kağıdın ölçüleri yine ilkin doğada tarlalar
Kağıtlar bölünmeden sınırlar konmuştur
Şiirlerdeki kafiye ahenkte çobanla çiftçinin kavgasında
Uzun sürer bu serüven
Şiir nerede her yerde, şairiyle buluştuğu yerde
Peygambere gelen vahiy şaire ilhamdır
Şair okurluğunu okur
Boşluğa bakan hayvanın gözünde
Kendini okur
Yazmak mı işi yazar işi gücü konuşur
Dinlemek öğrenmektir
Öğrenince bakmak görmektir
Doğada kim dinler her şey ürker
Vericiler sinyal alır radyo açılınca dinlenir
Doğada koku alınır ve koku bırakılır
Ve bakılır, boşluğa ilkin bakılır
Boşlukta beliren fikre eylem belirlenir
Aynı şeye bakılmaz koku değişmez ise
Ama farklı şeye bakılır, temas kurulursa kaçılır
Açlıkla tokluğun mesafesi
Dinlemek için kim gelecek
Top yekun insan gelecek
Ve şiiri okuyacak dinleyen var
Kulak hayvanda ama beyinde iş oyun pişer
Hayvan ürkekliliğini dinler ve korkusunu kükrer, ulur vs.
Kuşlar ötüşür.
Her canlı korkusunu bilmek zorundadır, içgüdüsel
İnsan öğrenmek zorundadır.
İnsan bilirse mükemmelleşir ustalaşır, bir hayvanın yeteneğindeki gibi
Bence şair bilmez, bilince ürker ve şiiri yazılır, yazar
İnsanın yalın sosyal tarafı şairlerdir,
Şair doğaya yeni bir hayvandır, topluma insan
Hadi gülelim, evimizdeki eşyalar doğadaki hayvanların korkusu bize konfor
Hadi içelim, elimizdeki kadeh gözelerle şairin şerefi

Not: (not insanın düşündüğü şeye kuyruktur, ilhamken bir sperm gibi ve şiirden sonraki not ise bir hayvanın kuyruğu gibidir.)

Şaire şairlik verilmez
Bir okuru bir şairinin ardından gider
Kim kimi kandırırsa, önde olur

Dürüstlük beklemektir, ben çok bekledim
Ve çok aldırış etmedim kalktım yine yürüdüm
Şairlik verilirse şerefi alınır şairin bir başka şeref verilir
Şairlik, bildiğimiz şairler, ünlüler üzerlerine insanlık elbisesi biçilmiş kişilerdir
Acemi bir şairin alınan ölçülerinde
Çevremdeki insanlar bana şairlik veremezler
Ve ben ağzımla kuş tutsam derim...
Ve arkadaşım lafımı bana yazar, karartır önümü
Altan alta güler
Ben üstten üste düşünürüm meçhul bir hedefim var
Öyle derin bir mağaradayım ki doğama, toplumuma insan görünmedim
Yeni bir hayvan dolaşırım, hala
Düşüncemi şiirlerle haykırırım dağ taş yankılanır, şiirler bana yine okunur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1232214/siir-yeni-bolum.html>

Yeter

Yeter

Bir ağaçla kalem arasında ne var
Kökü benim
Başı yazdığım bu şiir

Geleceğini yer
Yoksa geçmişi onu yer
Ne geleceğini bitir
Ne geçmişini aç bırak
Yaşa

Yakında dizi şiir yazacağım
Hepimizin dizi
Dizimizin dibinde otururuz
Kırıldığımız yerde kıvrıldığımız zaman
Hatırlarız, hep düşünürdük
Şimdi izleriz

İçimde bir isyan var
Dışında pasif bir direniş
Bireyim ben
Örgütlü olmak iyi
Düşünceden bir kafesin içinde
Örgütsüz olmak
Anadan babadan yetim olmaktan daha yetim
Yettim gayri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1232922/yeter.html>

Sevgilim düşümdür

Sevgilim düşümdür
Seni gördüğüm yerde düştüm
Düşüme düştüm, düşünmeden
Âşık oldum sana, düşüm, düşünmeden
Düşünürüm artık seni, düşünüm artık senin
Her zaman düşünürüm ama düşüme düşmezdim
Seni görmezdim, düşümde sevgilim, aşk kuyum
Şimdi ben senin düşünde bir kuyunum
Gör beni düş yanıma sende
İki sevgili el ele dolaşalım düşler aleminde
Gören düşlesin mutluluklarını

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1234714/sevgilim-dusumdur.html>

Akıl

Ateş
Gölgesi keçi
Koynumuzda kadın
Ben kendimle kendimken
Tanrı seviyordur beni
Utanırım bakan olursa
Şeytan görmüştür
İyisi melek
Akıl görecelidir
Silahtır
Aynı zamanda melektir
Yararlıdır
Kadın bıyıklarını alır
Kaşlarını alır
Ve aldıkça
Kökünü kuruttukça kıllarının
Killanmaz
Çünkü DNA'sına kromuzunları eksik işlenir
Akıl işte
Erkek erkeğe
Kadın kadına dövüşelim
Morarsın şeytan
Sevişelim erisin şeytan
Karı koca
Biz soğuyalım o buharlaşsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1235642/akil.html>

Aldık

Abdest
Ayakkabılarımı çıkartıyorum insanlığımı
Çorabımı da, milletimi de
Halkım üzerimde, kollarımı komşularımı sıyırıyorum
Ellerimi yıkıyorum
Ellerimle ayaklarımı ellerimi ve ensemi
Ağzımı burnumu çalkalıyorum
Kaç kere bilmem
Kaç şiir okuyacağımı bilmem
Abdest alıyorum şiir hemen okunmaz
Dua hiç okunmaz
Arınmak gerek beş duyu organdan
Ve yaratılış öncesine durmak
Duanın öncesi şiir
Şiirin sonrası dua
Oku! Oku ve oku arada ki dünyevi işlerini
Kaç rekât, namaz kıl, ben kılmıyorum
Düşünüyorum ve yazıyorum
Dünyevi işlerimi yazıyorum sonra okuyorum
Sonra dünyayı yürüyorum
Bir dua gibi çevremi dolaşıyorum
Ben inanmıyorum yaratılıyorum (yeniden)
Yemek yiyor yeni katık ediyorum bünyeme
Sonra düşünmüyorum düşlüyorum
Bir kadın oluyor, kavuşuyor ve sevişiyoruz
Bütün halkları soyunup dünyadan hepten arınıp
Evrende yalnız ikimiz
Sonra boy abdesti dünyanın suyuyla
Dünyanın suyu evrenin suyu toprağa
Biz topluma çikalım, aldık!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1236343/aldik.html>

Felsefe

Felsefe.
Seversin, bilgisi yoksa aşktır.
Bilgisi varsa felsefedir.
Sende bilgesindir.

Bir fare bir peyniri kemirir.
Bir bilim adamı da bilgileri.
Bilim doymaktır.
Anlamaktır.
Anlam bir bilginin bilim yanmasıdır.
Adamın kafası aydınlandı.
Ampulü buldu odası aydınlandı.

Felsefe,
Ellesene aklına değe bilir misin ruhuna dokuna bilir misin?
İrkilirsin.
İçin dışın ters yüz olur gülersin.
Kapat bir ormanı ve kaç kes kapatırsan o kadar canlı barınır.
Ormanda.
Evreni bir dünya kapat al sana insanoğlu.
Aç insanı alsana yine evren.
Doğumla kapat ölümlle aç evren devri alem bir evrim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1490676/felsefe.html>

Yüzümüz

Yüzümden yüzüne yeryüzünde gezdim
Bu zaman o zamandan beri
Elde var uzam.
Boylu boylu uzanırım her bir uzuvlarımla.
Ve bir uyku toplanır bir rüya gezerim.
Uzuvlarım koordinatlarında.
Geçmiş gelecek bir, bir evrende.
Uyku deyip geçme yeni güne yeniden doğarak uyanırsın.
Gün aydın ve ruhun aydınlık dolsun.
Zihnini açık olsun.

Yüzünde ne gördüm biliyor musun?
Gözlerinden indim kulaklarından tutundum.
Da ama iki gözünden inmek vardı.
Burnuna çıktım ve burnundan burunlamasına iki gözün arasına atladım.
İki kaşının ortasına çakıldım.
Ne yapayım ne edeyim derken düşündüm ve düşüncenle karşılaştım.
Fikrine vardım.
Ruhuna indim ruhum ruhunla bir zihin oldu.
O an tokattı bastın.

Öpmüşüm seni.
Düşünle gerçeğin üzerine apışmışım bir an.
Anlamadım.
Ama attığın tokattı anladım.
Yüzünden yüzüme öğle düşmüşüm ki dibime çakılmışım.
O andan beri ters yüz gezerim.
Hala içimde dibimde dururum.
Bir el versen hop bala çıkarım düzelirim.

Yüzümden yüzüne yüzünden yüzüme hayaller kurarken.
Nice kitaplar okudum.
Nice şiirler yazdım.
Her şeyi boş verdiğimde sen tekrar çıkmaz mısın karşıma.
O zaman düzeldim.
Ama sen düştün sanki içime.
Seninle gezer oldum.
Seni görüp seni sana vermek istedim ama veremedim.
Birlikteyiz.
Şimdi.

Ters yüz olmak geçmemiş senide kendime ters yüz etmişim.
Platonik âşık olarak.

Yüzünle yüzüm ne bu yüzsüzlüğüm derken.
Dışarıda binlerce yüzleri seyreder oldum.
Denizde yüzdüm yüz kilo oldum, düştüm seksene yine.
Dağarın yüzüne vurdum kendimi sert kayalıklara tırandım.
Tırnaklarım uzadı ve tırnaklarımı kestim.
Birini derin kesmişim sızlıyor.
Yüreğimle birlikte.

Yüz elli ver yüz elli yüz elli buluşalım.
Babam bin lira verdi ve seninle karşılaşınca güldün bana bir yüzünle.
Dışarı çıktık ve bir milyon masraf çıkarttık.
Yer içerken beş yüz lirayı harcarken.
Düşlerimizle masrafları ödedik ve evlendik.
Geçim derdindeyiz şimdi.
Yüzümüz ayrıldı bedenlerimiz ruhumuza çekildi zihinlerimiz üzerinde.
Bir oğlumuz oldu.

Sana bunu anlatana kadar bir ömür geçti.
Œimdi kucağımızda torunumuz AyŒen.
Bir birimizin yüzüne bakar AyŒen'in yüzünde buluŒuruz.
Döner oğlumuzun ve gelinimizin yüzüne bakarız.
Yzlerimizde gülücükler.
Bazen kasvet kederde olmuyor değil.
Bazen midemiz bozuluyor bazen uykularımız bozuluyor.
Kâbus mabus atıyoruz üzerimizden.
Bir gün yüzüm yüzlere kavuŒmuŒ.
Senin yüzünü ararken sen hala lmemiŒsin.
Ben lmŒm.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1490814/yuzumuz.html>

Fizik

Metafizik geceler fizik gündüzler.
Gündüz güneş, gece lamba.
Nereden çıktı bu Alaattin.
İnsanlık düşündü bir insan buldu.
Güneşi bulan kim?
Ateşi bulan ilk insan.
Kontrol kalem, kontrol eden.
Denetim, ekim sonucu biçimdir.
Yoklama, varlığı kollama.
Varlık yokluk, Allah'ın denetiminde Peygamber.
Ayağa kalkan insan ayaktaki insanı görür.
Görmek istemeyen oturur.
Ayaktaki çıkıp gider.

Adam nere gider.
Nereden çıkmıştı.
Adam sevgilisine gider.
Sevgilisi bekler.
Beklememişse.
Lamba söner güneşin doğması beklenir.
Ay geceler...

Nedim yok.
Sınıf bir eksik ve Nedim 'siz eksik.
Nedim, okulu kırdı.
Varlığından düştü ve düşmeye devam ederse...
Bir gün kırdı.
Okulu bitirdi ve öğrenim yokluğunu kazandı.
Artık kendi başına öğrenir.
Güneşi bilir lambayı açar.

Madde bozunur insanda cayar.
Yemek beklerse bozulur.
Emek işlemezse iş kalır.
Zaman boşa geçer.
Varlık kazanılmaz ve yokluk artar.
Lamba yanıyorsa elektrik bir var bir yok.
Düğme bir devre.
Yoklukla varlık arasın bir boşluk.
Bir akıl.

Akıl tamir edebilir misin?
Düşüncen var mı?
Kazanılmış bir varlık boşluğu, yokluğun var mı?
Elektrik ve elektronik mezunuyum.
İnsanlık yokluğu edinmiş ama yeter mi sende bir deneyim kazanmalısın.
Stajyersin.
Aklın çok düşüncen geniş ama fikrin gelişmemiş.
Boş durursun küçüklerin yanında.
Hadi düşünceni geliştir ideal fikrini bul.
Dene ve yanıl.
Çok da yanılma.
Dahi kesilme başımıza.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1490962/fizik.html>

Yaz Kavuşalım

ek her zaman ek, kuyruk olur
meme kalır
şiiir eklemek ise temiz pak bir sayfaya anlamlı bir kir bırakmak gibidir.

benim sıkıntım ruhumun bir zihin sana sığınması
sana sıkıntı vermez
senin de sıkıntını alır bir ırmak akar
düşlerimizden gerçeğimize

deniz kavuşuruz bir kayık içinde sohbet ederiz
kelimelerin denizi cümle dalgaların içinde
fırtına duracak ve biz açık mavide
bir kıyıya çıkmak üzere...

sen ki bir vücut derya üzerinde
ben ki bir deryada kaybolmuşum
kurtuluşum sana kavuşmak
okusan da olur

seni memnun etmek isterim,
kendimi rahata
bu konfor sonsuzluğun rahatı
bırakmaz beni hiç bir zaman sen ki deryaya razıyım

ben ki benim boyum sonum
doğumumla ölümüm arasında hayatım
ister bebek boyu ister yaşlı çöküşü
arada bir yer

bizi boş ver
şiiirle aran nasıl
hikaye okuya biliyor musun romana vara biliyor musun
beni boş ver sen yazabiliyor musun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1491136/yaz-kavusalim.html>

Urban

Kurban olayım sana
Ne güzel urbanların
İşte bayram manevi
Urban bize zaman

Bir göç zamanı gidiş
Bir kalış zamanı varış
Bir çalışma zamanıdır
Varış ve kalış yok oluş

Yok oluşumuz bize
Var oluşumuza Urban bize
Eski günlerimiz yeni günlerimize
Şu an kavuşmak bayram bize

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1493256/urban.html>

Umman Ülkesi

Ayrı ummalar.
Sevgi içimizde saygı aramızda.
Sevgi türümüzden saygı cinsimizden gelir.
Varımız yağumuz açlığımız, hemen doyurmalı mı?
Bir karnımız var.
Hadi bir kilerimiz olsun.
Karınları doyurmaya ant içtiysek kilerleri korumak lazım.
Tüm karınlar tüm kilerlerimiz mi olsun, isteriz.
Dev ve cüce varsa fil ve karınca, cüsse farkı.
Her şeyde nicelik farkı vardır.
Ayrıalım ve ayırmaya isim verelim, 'hayırlar' olsun.
Ummalara da 'cuma' diyelim.

Umdum.
Ne umdun?
Her şeyden ayrı seni umdum.
Seni sevdim.

Hayır!...
İnanamıyorum.
Ummalara geldim.
Umman.
Kafdağı varsa Umman Ülkesi de vardır.

Taş toprak nedir?
Maddedir.
Otlar böcek olmuş çalılar hayvan, ağaçlar insan varmış.
Varmış umman ülkesi.
Uzamda uzuv uzayda umar.
Umduysa yumduysa gözünü uzaydan gelir her yol.
Durağında yolunu doğurur.

Kafdağı'ndan indim umman ülkesine vardım.
Tasım bir aş, kafa tasımda umduğum her şey beynim.
Var mı?
Beyim.
Hanımın olsun isterim.
Anımın bir zamanı olsun isterim.
Koca kalayım.
Karım olsun, arım olsun karnım doysun ruhum, uykusunu uyusun ve bedenim:
Edenim, sağlığım yerinde dursun, sağlık yetişeyim insanlığıma.
Ey anım, neslim zaman kavuşsun.

Ne Kafdağı'm mı veririm ne umman ülkeme korum.
Yalnız seni.
Anlınız eninde kırışır kaşınıza söyleyeyim.
Benimde kaşım var.
Niye karışayım size değil mi?
Sadece hayırlı ayrılıklar cumalar dilerim.
Umduğumuz, yutkunduğumuz evimiz ise umman ülkemiz hepimizin.
Epey izimizin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1493418/umman-ulkesi.html>

İki Şiir

Tanrı Tanış

Otların arasında böcekler
Havasını yoklar
Neydi ne yedi de yürüdü yerde
Uzayda madde birleşir ve bölünür
Yerde canlı yer ve bölünür ve de çoğalır
Özünde üremek
Üremek için boşluğunda hücrelerini besleyip hücre bölümü gerçekleştirmek ve ilerlemek
Enerji nedir burada birleşip bölünürken adım atmaktır
Can kavuşmak ve canan ayrılmak
Bak uğur böceği yürüdü şimdide daldan dala uçtu.
Hava boşluğunda birleşip bölünürken teneffüsü var.
Oksijen aldıysa dönüşümü karbon dioksit var.
Kalori yaktı.
Böldü parçaladı ve protein birleşti.
Beden yapı taşlarını onarıp büyüme sağladı.
Büyüdü ve yetişti varması yere mektubunu kodladı.
Bitkiler çiçek açıp ve de tozlaşıp meyvesine durdu.
Mektubu açılmış ve hayata okunmuş oldu.
Şimdi yaşar.

Ağaçlarda kuşlar.
Ağaçlarda nice diğer hayvanlar.
Havasını koklar avına bakar ve yolunu kollar.
Boşlukta madde çarpışır ve bölünür.
Canlının nefsi buradan gelir.
Türüyle çiftleşip ürer.
Karşıtıysa av avcı var oluş mücadelesi verir.

O gökyüzünde uçak.
Evrenin içinde dünyayı kemiren insanlık var.
Yedi içti şimdide yedirip içiriyor.
Maddeyi maddeye bölüp parçalayıp eşya ediyor.
Ve araç seçiyor.
Nere gidecek şimdi.
Büyük karasal yer değiştirecek ve yetmeyip uzaya çıkacak.
Her canlı doğduğu yere döner.
İnsanlık ise uzay boşluğuna, başlangıcına dönmek istiyor.
Nasıl başlangıç olduysa öğrenmek istiyor.
Öğrenmek nedir ki?
Enerjiyi çözmek oluşup yürüdüğünü izlemek istiyor.
Tanrı kul dönüşüm bilmek istiyor.
Çokça dua edip durdu imanına.
Var oluşana tanık, tanrı tanış.

Dolambaç

Balık elbise giyer mi?
Pullanır ve pul döker.
Hayvanlar kıllanır ve tüylenir.
Kıl tüy döker.
Doku giyinir doku çıkartır.
İnsanda öğle ama insanın elbise giymesi
Eşyasının döküntüsüdür.
İnsanı içselleştiren bir durum var.
Evrin don değiştirir.

Eşya teknoloji dönüştürür.
İnsanoğlu neyi doğuracak.
Yavrusunu doğurup bakması başka.
Asıl neyi yaratacak?
Otlar ilke hayvanlar orta insanlar bilge.
Eşyalar ilkel.
İlkel yaratıkları görececek mi insanoğlu.
Hayvanlar insanoğlundan ürkerken.
İnsanoğlu eşyasına hayran hayran bakacak.
Kimisi doğal olarak ürkecekte.
Hayvanlar gibi...
İnsanoğlu var oluşunun dolambacında.
Başıyla dolaşır kıcıyla giderse dolambacında
Başlangıcına varır.
Nere ve niçin gidiyorsak aslında dönüyoruz.
Yaratılıp oluştuğumuz var oluşumuza doğuyoruz.
Düşüyoruz.
Üretilen her eşya üretim yerine döner.
Üretildiği ilk yere dönerse canlı döner.
Ya ilk parçan burada üretildi.
Ya ilk bu bataklıkta oluştu şimdi hasta düştün.
Kader.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1493858/iki-siir.html>

Tekkeden Bankaya

Tekke, tek tekne.
Köylüler sıkışınca tekkeye gider.
Hükümdarlar sıkışınca tekke kişisine gider.
Gel zaman git zaman...
İnsanlar bankaya gider.
Başbakanlar dünya bankası kişilerine gider.
Banka, tek kasa.

Yunus Emre, Hacıbektaş Veli'nin huzuruna çıkar.
Velim, köylülerim aç, bana buğday ver götürüyüm.
Sana nefes verelim, sen burada kal.
Ama Velim, çocuklar aç.
O zaman sana buğday versinler.

Nefes alsa, nefesiyle köyüne gitse, tekne sahibi olacaktı.
Köylüleri tekke kişisi edinecekti.
Olmadı.
Çünkü tekkeler banka dönüşecekti.
Kıtlık öğle bir şeydir ki Veli'de Ali'de çaresiz kalabilir.
Kemali beklemek lazım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1494079/tekkeden-bankaya.html>

Bahar

Bahar,
Buzlar çözüyor
Göz pınarları kanıyor
Su yürüyor ağaçlara
Gün gülüyor güneş
Adım attı bitkiler
Aldıkları taze yolda
Çiçek açtılar
Güneş geldi içimize
Topraktan havaya sevgi
Her canlı bir birine sevgili
Bu iş şiiirdir
Umutla başlar, düşünle gelişir,
Hülya ile yol alır.
Hasat vaktine sabır dolar
Yazı kader yaz geldi

Güneş gelir çiçek
Madde gelir ateş
Can gelir uzaydan
Zaman akar an su

Bir araya geldik eğleniyoruz
Her ateş bu çakmakta
Birimiz saman alevi
Birimiz çalı çırpı yangını
Eti olanın közü kemiği olanın iliği yanar

Övünme dövünme zaman öğle över ki
An gelir öğle gömer ki
Ateşin söner

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1494216/bahar.html>

Duvarsız Yapılar

Dağlar taş kaya yine de en doğal doğa.
Dağların yerine bu uygarlık, doğanın yerine bu medeniyet.
Tepeler apartmanlar zirve tepeler gökdelenler.
Ufuk çizgisini almış şehrin binaları.
Uçak uçurur.

Etten kemikten hayvanlar sap saman odundan bitkiler.
Anatomik yapıları biyolojik gerçeklikte.
Görüldüğü gibi değil gerçek.
Ne ses ne görüntü yok bu renkler.
Ne yaşıyoruz.
Ne yaşıyor bizi.

Yemek tek başına ne kadar yersen.
Çok başına ne kadar beklersen.
Ve çiftleşmek.
Aslında sıraya girmek.
Bir kutup yıldızı gibi uzayda kuyruklu yıldızlar.
Ve dövüş kazanmak.
Oysa av bir yetenek meselesiydi.

Yemek sevmek bir dürtü.
Hayvanlar da iç güdü insanlarda farklı mı?
Medeniyetini bulanlar için bir adap.
Bir tören.
Resmi ya da dini modern, geleneksel.
Normalde her canlı birdir.
Bitkiler bile.
Evren evrimsel bir evrimde gerçek idesi vardır.
Mesajı gerçek verir.
Her varlığın asıl var oluşu nedenselliği netliğidir.
Şeytan melek her şeyde.
Allah her şeyde yok.
Allah'ın yerine madde var ve sürekli madde almalısın.
Çünkü Allah yok.
Bir var bir yok, üç öğün yemek yemelisin.

Melek iyi veya kötü, insanlar.
Melek taşır.
Ya da bir şey taşımaz.
Düşündükleri zaman indirir konuştukları zaman iterler.
Atalet varken birileri de çeker.
Şeker.
Asıl olan yaşamakken bu kültür adımların dua ibadet iman nedir.
Din nedir?
Seç bir renk.
Bir yokluk kazan ve bir varlık edin.
Yol yokluk ev varlık.
Bir ağacın yolu boyu var mı eni!
Ya devrilir ya kesilir.
Hayvanların eni çok dört ayaklı ya da kanatlı.
İnsanlar öğle mi ağaç gibi boyu var hayvan gibi boyunu devirir enine.
Yol ve ev lazım insana.

Betonu bıraksak duvarları kaldırsak.
Alet edevat mekaniği makine dönüştürdü.
Teknoloji kalıbı kaldırır montajı asitlendirir.
Dinozorlar böceğe dönüşür.
Basit barınma tercihleri hayatı hafifletir.
Böylemi olacaktı.

Nurdan yapılara geçene kadar böyle.
Yapı nurdan olur mu?
Olsa olsa aydınlık olur.
Aydınlıkta mı barınıyoruz yoksa karanlıkta mı barınıyoruz.
Yarı aydınlık rüyalar bizi yatağımızda döndürür.
Aydınlık barındırır.
Karanlık sadece batırır.
Uykuya diyelim.

Yesek de içsek de her canlı hayal yakar ve hayaletini taşır.
Önce hayalle hayaleti taşımaları sonra madde eklenir ve çözülür.
Hayal biterse hayalet de yok olur.
Beden kendi başına çözülür.
Artık diğer canlılara ekleme gıdası kalır.
Hayal nedir hayalet nasıl olur.
Hayal hedef hayalet ok ise hayat bir yaydır.

Maddesiz salt hayaletimizle yaşayabilir miyiz?
Düşünmeden hayal kurmadan salt hayaletimizle yaşarız.
Böyle yaşayanlar vardır.
Putlarına girip hayaletini donduranlar için.
Bedenlerine değil hayaletlerine giyinirler de bir ruh sahibi gibi gezinirler.
Hayal edipte hayaleti olanın ruhu olmaz.
Evrensel bir ruhla gezerler.
Çatışmazlar.

Madde yalan.
Anlarsak bu gerçeği soğuk sıcak fark etmez.
Üşüyen ve bunalana bakarız.
Bir insanlık giyinir bir insanlık soyunuruz.
Gerçek dindarlar çıplaklar kampında ibadet ederler.
Yalın çıplak bedenleri duadır.
Yapısız ve duvarları sadece bedenlerinin teni.
Gece üşürler mi?
Çoban ateşi yanar.
Ya da moda ateşi yakılır ve ısıtır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1494354/duvarsiz-yapilar.html>

Karışık taşlar

Dağdan bir taş yuvarlandı
Bir taş daha
Aynı dağın taşları aynı dağın eteklerinde buluştu
Ya karşı dağın taşları
Aynı derenin iki yakasında komşular
Nasıl buluşsunlar
Dere sınırdır
Sınır her iki yakanında taşlarıyla çizilir
Ya başka dağların taşları
Bahar alır yaz kavuşturur her dağın taşı kumsalda buluşur
Çölde kavuşur

Kayalardan kopan koca taşlar
Bir kum tanesine dönüşürken
Toprak bu dönüşümün tozlu havası suyla bağ kurar
Su taşın suyu
Ateş sıkışta taşları gazı kaçmış
Yoksa madde nasıl koşardı
Bölünüp parçalanıp yürürken gaz haliyle koşar
Haz halimizle ne olduğumuzun farkına varmayız

Madde yoğundan seyreğe katı sıvı ve gaz halinde zaman akarken
Farklı nitelikte buluşmalar niteliği farklı kılar
Nitelik ancak taşır
Niceliği

Bir kız bir oğlan iki dağın iki eteğinden iner ve karşı karşıya kalırlar
Derenin iki yakasında
Çocuklurlar ikisi de suya girer ve suyla oynar
Gel zaman git zaman kasabalarında akan çayın iki yakasından köprüde karşılaşırlar
Geldikleri akardan çayın akarına bir bakarlar
Gülüşür ve yönlerine giderler

Artık bir yere gidemezler
İlk orta lise derken üniversiteye giderler
Üniversiteyi bitirince iş güc edinmeleri ve kalmaları gerekir hayatın bir yerinde
Üniversitenin bulunduğu şehirde denize akan ırmağın iki yakasında yine karşılaşırlar
Bir yere gidemezler
Arkadaş olup sevgili kalmayı denerler
Bu deney onlara aşk sağlar
Denenirken aşk deney sağlar
Irmağın aktığı deltaya bakıp engin denileri düşünürler
Hayatı düşünürler
Bir yerde sonra düşünmeyi bırakıp sevişirler
Toplumun karşısına evlenip çıkarlar

Yarım okul yarım iş henüz hayatlarının başlarında çeyrek kalırlar
Aşarlar niye aşmasınlar
Okulda biter iş tam gün başlar
Başladıkları yere tatile giderler
Tatilden tatile kumsalda buluşurlar
Bir gün çöle gidip Mısır piramitlerini bile görürler
Taşkın oğulları Kumsal kızları olur
Kendileri Kaya ile Yeter'dir.

Çöl kumu aynı ölçekte aynı niteldir.
Birbirleri aldatacak aşamaları çoktan geçmişlerdir.
Değişik kafalarda arkadaşları olmuştur.
Dost kalıp ayrılmışlar yine buluşmuşlardır
Kendilerinde.
Kimse dünyayı kurtaramaz karı kocaların arasından.

Ayrılık gerekmez çünkü.

Maddemi alıyorsun yoksa maddeyi mi yaşıyorsun.

Çoğumuz madde almayı veya madde olmayı bilmez

Gıda alır mal edinirler

Belli maneviyatta

Belli maddiyatta ise dua ibadet, maneviyat aldıklarını düşünmezler.

Maneviyatında olan maddeyi yaşar.

Maddiyetinde olan maneviyatını yaşar.

Bir oranda yaşamak maddenin haline bırakıp gönüllerinin maneviyatına dalarlar.

Kaya ile Yeter böyle bir hayatı yaşarlar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1494510/karisik-tasalr.html>

Kapalı Havalar

İçimden gelmiyor.
Bugün hava kapalı.
Yağmurda yağmıyor.
Öldürürüm bu günü.
Nereye gömsem acaba.
Bir şişe içkim vardır.
İçkiyi içeyim, boşalsın.
Şişeye koyayım ölsün.
Şişede durduğu gibi
Duramıyormuşum be
Şişenin içine düştüm
Ayakları yok bu şişenin
Yalpalıyorum evde bir iki
Günümle öleyim diye
Alkol koymuşlar içkiye
Neyse yaşlanayım da
Alkolüm kendimden olsun
Kaşarımda kendimden oh
Yıllanmış şarap, viski var
Peki, biz yaşlılar yok mu?
Bir şehir huzur evi yapsın
Ülke yaşlı yaşam yatsın
Çok yaşlı doğdum be
Çocuk yaşta sigara içtim
Gençken içkiye bulaştım
Şimdikiler esrarkeş olmuş
İnsanlığın yaşamı durmalı
Yaşımız durmalı maazallah
Şaka yaptım inandınız mı?
Ben kapalı havaları severim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1494642/kapali-havalar.html>

İlişkiler

İlişkiler,
il ilişkileri hükümet konağında görülür.
Hükümet konağı şehri çevresel görür.
Belediye çevresel bakar.
Köylü çiftçi toprağa bakar.
Şehirli binalara bakar.
Bak bakkalda bakanlara baktıklarını satar.
Bakanlıklarda ülkeye bakar.
Niye ilişki korduk ki her kes bir birine bakar.

Doğaya kim bakar?
İletişim doğaya nasıl yansır?
Güneş.
Güne kimler eş.
Güneş ışığı nesnelerin boyu gölgeler.
Güneş doğdu aydınlandı etraf.
İletim ısı sağlar gece soğuk savar.
Gölgeler gün bilgisi kaydeder.
Gece yıldızları yağar.
Kendine iletişim kapanmazsa dünya.
Uzaya açıkken yer.

Kasaba ilişkileri pazarlara keser.
Köyler toprağa gömer.
An geçer zamana ilişkiler geçer bilişime.
Bilgi bilim biliştik mi?
İletimi tele verir ilişkilere lamba yakarız.
İş güç sonrası eğlence yakarız.
İlişkilerimiz tutuştu mu gün içeri güneş.
Güneş olduk ekranlardan yansırız.
Sesimiz buharlaşır görüntümüz yağar.
İlişkiler, il iş kişiler
Kırsal iş çiftçilik, ilişkiler köylük
Şehide iş yerin altında bayram yer üstünde
Köy göçer kasabaya kasaba ise şehre göçer,
Daha da göçük büyülü kentler var

Sizin ki ne işler?
İşler güçler yaşlılık işte.
Ben sanat bakarım gezer tozarım.
Benim işimde mikrofona tutmak gevezelik etmek milleti oyalamak.
O sen ağzını tutamazsın laf derip bağ korsun...
Başka işi olan var mı?
İşsizim.
Yer içer sokak düğümlenir toplum kusarım.
Benim işim gülmek film izlerim, fakirim.
Bende ağlarım borsa takip ederim, zenginim.

Peki, ilişkileriniz nasıl?
İyi.
Bilişiminiz?
Kötü.
Kendi işimizi hep ihmal ederiz.
Çok yazık.

Hava kapalı pencereleri kapatmalı.
Güneş kurutmaz yağmur ıslatır.
Gök pencereleri iğne deliği açılır.
Güneş ıslak yağar gece yıldızlar...

Tek iş vardır.

Hastalık.
İyileşmek için işe gideriz.
Hastalanmak için döneriz.
Hasta mısın işe gidemiyor musun?
Seni iyileştirmeye işe gelirler.
Doktor kasabaya gelir
Hastane şehre kurulur.
Öğrenmek için tedavi oluruz.
Önce sağlık sonra eğitim hep iyi iş için.
En önemlisi her şey hastalık için.
Yani çürüme işi için.
Çürürüz ve çürük sağaltırız.
Vahşi doğada her çürüyen kurt yer.
Hayvanı da yarasını da.
Önce sağlık ama her şey hastalık için.
Özrümüze yönelik düşüncelerimizdir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1494772/iliskiler.html>

Uyan öleceksin

Uyan.
Uyan öleceksin.
Uykumda öleyim.
Uyan ama.
Hayatından uyan.
Ölümüne geç.
Çok acı çekmezsın.
O zaman.
Nasıl olacak.
Hayatımdan nasıl uyanacağım.
Hay Allah.
Ne bileyim.
Görevimde bu yok.
Nasıl doğduysan öyle öl.
D' siz.
Döl düştün ya işte d' siz öl.
Ha bırakayım döl tuttuğum çiftimi.
Yok, acı çekerim.
Tabi o döl tuttuğun çiftinde acı çeker.
Nasıl?
Anan baban atan ve döl verdiği neslinde.
Sevgilinde aç çeker.
Döl tutup oluştuğun karşıtınla doğduktan sonra yine karşılaşacaksın.
Bu senin var oluş kaderin.
Sen, sen değilsin o, o değil hiçbir zaman.
Canlı birdir.
Bölünür birleşir ama birdir.
Sen sadece canlı var oluşun ruhu, ruh madde teması tını, tensin.
Kalbin kan pompalarken zihnın zekâ verir.
Maddenin ruha teması akıldır.
Maddeden duyu organlarıyla fikir alır ve ruha düşünce sağlar.
Melek abi ölüyor muyum yoksa yeniden doğuyor muyum anlamadım.
Alsana canı mı?
Ben alamam sen vereceksin.
Ya senin tırpanın yok mu onunla almıyor musun canları.
Yok o ödünüzü koparıp beni uğraştırmamak için.
Korku koku salar ve rahatlar bırakırsınız canınızı, madde bağınızı.
Sen farklısın.
Sen çok burnunu soktun insanlığın işlerine.
Sen yazarsın.
Çok düğüm attın canına önce onları bir çözmen lazım.
Son makaleni yazıp sonuç bölümünde çözülmeni bekliyorum.
Çağlara göre değişir korku araçları.
Bak bende ne var silgi.
Yazarsın ya!
Ama sen silgiden korkmazsın unuttukça daha çok fikir kaynar düşünce oluşursun.
Senin yerine ben korkuyorum ama bu canını vermene çare değil.
Şimdi ne olacak?
Sen söyle.
Düşünüyorum da şimdi ben canımı ilk canlandığımda verdim.
Vermesem ne canlı oluşabilirdim ne de var olarak yazabilirdim.
Evet, sen canını ilk andan itibaren verdin ama aynı zamanda yine can aldın.
Senin ölmen bunun için daha zor ve karmaşık şimdi.
Öl artık çok yaşlandın.
Sürünmek zorunda kalırsın.
İyide çoğu basit yaşayan insanlarda çok uzun yaşıyorlar.
Cevabını da söyle o zaman bildiğin tavrından belli oluyor.
Evet, ne kadar basit yaşasalar da yazmasalar da belki pek okumasalar da var olmak okuyup yazmadan olmaz.
Sadece ifade etmezler ama ifade olurlar.

Daha önemlisi işlerine göçlerine sevdiklerine kendilerini vererek doğanın toplumun ifadesine vesile olurlar. Peygamberler gibi.

Ama görev almadan görev verilmeden görev olan düşüncedirler.

Çoğu ata nesil böyle insanları düşünerek fikirlerini edinir düşüncelerini ifade ederler.

Melek abi niye tedirginsin böyle.

Benim görevimi alacak yetenektesin.

Yok canım.

Alırsan ben yok olurum ama sen melek olmaya devam edersin.

Yok be melek abi senin yok olmana sebep olur muyum?

Hiçbir şey olmamış çok şey olmuş biri olarak senin görevini alacak değilim.

Sen yok olacaksın ama.

Ben yok olmaya hazırım.

Allah olacaksın.

Evet, yok olup Allah olacağım yani Allah'ın sonsuz birliğine dahil olacağım.

Sen niye Allah olamadın.

Benim seçeneğim yoktu ben çok iyilik yaptığım için melek oldum.

Yani insanların iradelerine iyilik adına çok tercihte bulundum.

Onların iradeleri dışında yönlendirmiş oldum.

Doğal dengeyi de iyilik yönünde bozmuş oldum.

Yani bir nevi iyilik verdin kötülük çaldın.

Şimdi can alma işinde can verme ikna görevini üzerine almış oldun.

Evet, zeki düşünceli insan.

Sen ne kötülük yaptın ne iyilik yaptın.

Sadece Allah'ın varlığına düşündün yani basit salt düşünme duasında bulundun ve yokluğuna fikir öne sürüp yazdın.

Kelebek etkisinde bulundun.

İnsan olarak pek etkilemedin.

Sanırım öğle yaptım.

Ve senin de işine ancak kelebek etkim olur.

Şu an vereceğim ölümüm gibi.

Hayatımdan uyanarak.

Aslında bu sefer uyanmayarak.

Yok olarak.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1494906/uyan-oleceksin.html>

Öykü

Öykü uyudu.
Öykü kitabını okudu düşünüyü kurdu ve hayallerini geçti.
Şimdi uyku gezegeni rüyasına vardı.
Küçük Prensi okumuştı.
Arkadaşı Eseri, küçük prens düşlemişti.
Eser'i hayal edip resim yaptıkları anı düşündü.
Ve uykuya daldı.
Rüya gezegenine vardı.
Kendisi ile birlikte Eser'i görüyor.
Resim yapıyorlar ama bir birlerinin düşünceleri içinde kayboluyorlar.
Eser onu Kaya'ya götürüyor.
Öykü onu Mısra'ya götürüyor.
Rüyada geçerler bir birinin içlerinden.
Küçük âşıklar.
Gerçekte geçemezler engel olur merakları.
Çocuklar anne babalarının bakışlarında evrene geçerler.
Dünyaya merak ettikleriyle dönmek isterler.
Kapalıysa anne babalarının bakışları çıkamazlar hapis kalırlar dünyalarında.
Fazla korunurlar ve özgüvenleri çok eksik olur.
Öykü mutlu çocuk.
Gülümseyerek uyanır.
Özümsenerek üzerini değiştirir odasını toplar.
Kahvaltıya annesine yardım eder.
Babasına gülümser.
Kardeşine sevgiyle bakar.

Hayat bir film gibi gelir geçer.
Can candan doğar.
İnsan insanın düşüncesinden.
An fikir belirler düşünce eylemine geçer.
Kırda bir ot bitmeye görsün.
Arkasında bir sürü davar gelir.
Ardından bir millet ulus gelir.
Bakmışsın koyunların otladığı yerde
Bir şehir kurulmuş bir ülke bayrağı dalgalanır.
Öykü sabah kalkmış okuluna gider.
Öykü çok şey daha getirecek.

Öykü üniversiteyi yurtdışında okur.
Yurda birincilikle döner.
Eve dünya bayram havası girer.
Eser ile karşılaşır.
Eser yurt içinde okumuş.
Öykü gibi yüksek fizik okumuştur.
Fizik konuşurlar.
Eski günlerden yad ederler.
Güçlerini birleştirirler.
Fizikte çığır açarlar.

Madde nice haddeden geçerek yarı mamul olur.
Canlıda keza öğle can candan düşer.
Teknoloji iğne deliğinden geçer ya.
Şimdi kuantum boşluğundan insan geçer aklıyla.
Bir vücut hücre yapısıyla insan nasıl geçer kuantum boşluğundan.
Işınlanmanın ötesini düşünürler.

Öyküye bak Öykü kızımızla nerelere geldi.
Eser ile eser vardı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1495182/oyku.html>

Yaşamak Aşmak

Yaşamak aşmak bazı şeyleri
Başka şeylere de bakmak bazen
Su akar gölgeler aşar
Gün döner
Adam yatakta döner
Can bünyede
Canan yeryüzünde gezer

Açtım tavuklu pilav yedim
Tavuklara kümes yaptım
Tilkiyi şaşırttım
Tembelliğimi aştım
Miskinliğimi istirahat ettirdim
Rahat uyudum
Yorganı açmadım geceyi aştım

İş takılmak çalışıp aşmak
Yolu açmak evi kurmak tarlayı sürmek
Baharla bahar olmak
Yazı geçmek sonbaharı hasat etmek
Kışı geçirmek
Dağları aşmaya hayat edinmek
Şehre varmak bazı şeyler bakmak

Eşiği aştım
Akranlarımla askere vardım
Ordu olduk
Nice mesleklere seçilip branş aldık
Hayata dört koldan sarılıp
Aya adım attık
Marsa su götürdük

Bir seni aşamadım
Aşkımı ilan ettim
Evlenip evreni dolaştık
Dünyayı çocuğumuzun elinden tuttuk
Evren evimize sığıdı
Neyi aşamadık ki
Bazen aşmadık birbirimize şaştık

Bir sistemiz
Birimiz istemiş birimiz vermiş
Alıştık alışverişle
Evren bebek dünya çocuk
Genç aşar yaşını varır ihtiyarlığına
Aşmak dünyayı sırtlamak
Ağır ağır yaşlanmak

Yaşlandım dünyayı aşmak
Evrene batmak üzere
Soğuk sıcak günler yel esti
Fikrim saçıldı
Topladım düşüncemi
Vardım kara yârime
Bir Fatıha suresi beklerim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1495380/yasamak-asmak.html>

Gülle

gün,
her gün bir gün
bugün patlar renkler
gürültüsü sesler
çiçekler
doğası bombası
arılar böcekler üşüşür
kim korkar ki
özü saçıldı
bitkilerin

hayvanlar dövüşür
günün bombası onlar için
akşama yatışırlar
çiçekler boynunu büker
yarın yine olsun

topuyla tüfeğiyle gelen insanlar
eşyanın doğasında
eşyayı saçtılar
hayvanlar kaçıştı insanlar üşüştü
çok acı
yağma var

bal yok
bugünün bombası
gülün bombası
gülle

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1495680/gulle.html>

Doğanın Dili

Canlı yaşar, doğa konuşur; doğanın dili canlı yaşam.
Bitkiler mevsimlerde konuşur, bakarsan bağ kurar ve özel konuşur.
Hayvanlar dostluk kurar, ilgilenirsen bağ kurar ve evcilleşir.
İnsanoğlu çoban çiftçi ve doğanın dili evrimle gelişir evrensel konuşur.

Doğa bir bütün manzara tasvir eder.
Canlı yaşam bütünsel bulunur.
Gökten bir uzaylı inse ya da birden orta yerde var olsan doğa tepki verir.
Hayvanlar ürker bitkiler savrulur.
Görseli peltekleşir dili özürlü konuşur.
Teknolojiyle biz güzel konuşsak da güzel beden dili davransak da doğa genel anlamda peltekleşir ve özürlü konuşur.
Gürültülü konuşur.
Sakinliği ve sükûneti beden dili susar.
Sonsuzluğa.
Teknolojimizi doğaya uyarlayalım ve doğayı yine bütünsel kazanalım.
Aramıza dönsün.

Ağaçlar çiçek açtı ve ağacın beden dilini böcekler dinlerken doğa daha bir ahenkli konuşur.
Bitkiler tozlaşırken aslında sohbet ederken düşünceleri çiçek açmış ve fikirleri özlerine çekirdek oluşmaya konularına özgü meyve vermeye başlamışlardır bile.
Doğa diğer tüm canlılarla bir canlı yaşam yetişir.
İnsanları çağırır.
İnsan teknolojiyle doğanın dilini bozsa da canlı yaşamı diğer gök cisimlerine taşıyacak olanda kendisi olacaktır.
Sonuçta doğanın bir beden dili ve sesiyiz.

Doğa canlı beden diliyle konuşurken güneşten tat alır.
Ateşten acı bir ağıt yakar.
İnsan oğlu ile dili çok daha sistematik döner.
İcat ve buluşlarla dili edebiyata dönerek müzik doğar.
Enstrümanlar eşliğinde.
Yani beden dili eşliğinde havaya renk katılır.
Havanın rengi seslerdir.
Seslerin rengi resimlerdir.

Doğanın diliyle insan çalışır.
Ağzı kuruyunca oturur suyunu içer.
Açsa karnını doyurur.
Şekerleme yapar.
Gece tatlı yatar.
Kâhya gelir. Ne yatıyorsunuz kalkın ve çalışmaya devam edin.
Devlet gelişsin ülke konuşsun.
Marabalar.

Haydi paydos.
Düğün var.
Beden dilimizi kültür ezeceğiz doğayı sandığımıza saklayacağız biraz.
Biraz biraz gel beri beri halaya tutuşalım dağlar taşlar...
Coşalım doğa coşsun.

Doğanın dili bedenlerimiz.
Gövdemizin duruşu uzuvlarımızın devinimi bir bünyemiz.
Genetik yapımız kalıtsalsa beden dilimizde kültürümüzün kalıtsalı.
Katı beden dili din çürütür, doğayı söndürür.
İnsanlığı bitirir.
Esnek olmalı abdest tazeler gibi düşüncemizi de temizlemeli ve çağa uymalıyız.
Din çağdaşlıktır.
Bilim çağın abdest alışıdır.

Bünyamin.
Abdestini alır niyetini eder ve ikinci namazına durur.
İki ayağının üzerine durma evrimini secde eder.

Doğanın beden dilinde doğasının doğal dilini dua konuşur.
İçinden.

Ve iç dünyasından dış dünyasına yeniden doğmuş gibi çıkar.

Niyeti iyiye duası hiç duraksamamış namazı hiç aksamamıştır.

İşine daha sükûnetli yaklaşır ve iş iletişimini ahlak temelinde etik kavrayışta erdeminde kurar.

Kim kabul etmez ki Bünyamin'in insani doğal bütünlüğünü.

"Şahitlik ederim ki Allah'tan başka ilâh yoktur ve yine şahitlik ederim ki Muhammed O'nun kulu ve resulüdür"

Sen çağının beden dilini bırakır.

Hız. Muhammet'e öykünür onun çağının beden diliyle konuşursan.

Birde koşullanırsan.

İşine nifak sokar topluma dinamit kor ülkeni patlatırsın.

Bırak İslam'ı insanlığını yok edersin.

Hız. Muhammet'in beden dili beden dilimizin pusulasıdır.

Çağımızın beden diline uyalım diye.

Beden dilimiz dinseldir ve bilimle ancak insan dilimizi döndürür millet dilimizle konuşur anlarız.

Doğanın dili bedenseldir.

İnsanın beden dili dinseldir.

İfadesi bilimseldir.

Din, din ifade ederse mezhepsel bölünür cemaat parçalanır.

Din bilim ifade eder.

Bilim, dinin başlangıcı ideoloji ifade eder.

Bu yüzden bilim kesin değildir.

Din kesin olsa da ifadesi her zaman kesin olmayan bilimdir.

Doğanın dili din kesmesin bilimsel akıcı olsun.

Kurban Bayramı çağdaşlık, Ramazan Bayramı medeniyettir.

Yeni nesil yeni çağdır.

Oruç susup doğayı dinlemektir.

Çocuğunu kurbanlık koyun gibi yetiştirme kurban kes.

Ne bulursan yeme oruç tut, kötü günlere kiler tut ki bayramın olsun.

Hadi iyi esne ve çok yaşa.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1495817/dogandin-dili.html>

Uzay yolu

yol
ol yokluğunda git var
varlığına

yol
bir çıkın azık
bir bohça giysi
tohum
geriye kök ileriye fidan ol
bir mola moral ol
yolculuğun mevsim dönsün
bir gün yolculuğu
üç öğün öğ mevsim eder
vardığında
evrimini tekrar geçirmiştirsın
hoş geldin
yeniden doğdun misafir oldun
selamlaş ve öğren tekrar
konuşmayı
unut bildiklerini ve dinle
inan bil ve ya sil
hadi istirahat et
yatağın hazır

misafir
aldığın yolun tekrar tohum düşmesi
karşılıyıp ağırlayanlar
toprak misali
kök kavuşma

yol yolcunun yokluğu yolun yokluğu ise eşik
kapı kuantum boşluğuna açılsın
yol yolcu bir
yer yepyeni bir yer

kim karşılar seni misafir
o yerin toprağı var mı
bir can suyu ikram edeni bulunur mu
nasip
çıkınına dünyayı sığdırman lazım
dünyan karşılansın
yok varlığın yokluğu
yokluk çıkar sonsuzluğa
başka dünyalar
durak bulunur
uzay yolu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1496016/uzay-yolu.html>

Tanrılık

Dağılmışım oturduğum yerde vardığım yerlerim bir oyanda bir buyanda boyum enime dağılmış durumda. Geçen gün başımdaydım. Başım ağrıyordu hastaydım. Birkaç santim yerde dopdoluydum patlayacak gibi. Ama bomba değildim patlayamıyordum. Patlamaksa bugün şu an koltukta dağılmış gibiyim. Patlamak rahatlamakmış bir sağlık.

Bu dağınık patlamış rahatlığımla öleceğimi ve bu yerlerimden yok olacağımı düşündüm. Ne üşendim ne üşüdüm düşündüm. Yok olacağım varlığımdan bir gün. Varlığım kalacak ben yok olacağım. Ardıma baksam varlığım gözükmeyecek ve kimsede görmeyecek artık. Ama vardım, yok olduğuma göre. Artık herkes yok sayar ama silemez geçmişi yok edemez geleceğimi. Yani yokluğumu kimse var edemez kendine. Ben yokum artık.

Nere gideceğim şimdi? Bir yere gidemeyeceğim bu yerde yok oldum. Varlığımı var eden maddelerim kim bilir nerelere dağılacak. Kurt böcek yiyecek toprak olacak. Toprakta bitkilere gübre olacak. Beni var eden yine var olacak. Toprak. Yok oldum tüm zaman benim. Ölünce yok olunca ben kimim tarif edebilir miyim? Maddesiz. Adsız.

Bir zamanlar yerliler ataları ölünce tanrı bilirlermiş. Bende ölünce tanrırım. Ve yaşadığım zamanlarda tanrılığımın peygamberiyim. Tüm faniler ölür ve tanrı yok olur. Tanrı yok olacağım. Gerçekten tanrı var olur muyum? Çok düşündüm. Beni maddeleyen maddeyi de çevremi çevreleyen maddenin de maneviyatını çok düşündüm. Anlamaya çalışıp bin bir türlü fikirle anlamlandırıp düşüncemi yürüttüm. Evrenin kapsamını aşır paralel evrenleri bile düşündüm. Tanrı yok olmayı hak etmişimdir. Belki.

Ama tanrı tanrılığının umurunda değildir.
Tanrılık böyledir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1496250/tanrilik.html>

Deliksiz

Bir kadın uyuyor
Yıkanmış
Aklanmış paklanmış
Yatmış
Odasında
Yatağında uyuyor
Bedenini ruhundan soyunmuş
Zihnini komidine koymuş
Oda canlı şimdi
Evinde ruhu şimdi
Rüyası onu görüyor şimdi
Uykusu şehri sarmış
Ülke gidiyor dünya dönüyor
Evren üzerine titriyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1496357/deliksiz.html>

Görgü

Gün öldü bugün yeni günü görsem.
Akşamı etsem geceyi yatıp uyusam.
Dünü sabah yemeye kahvaltı etsem.
Sabahı öğle öğleyi akşam, akşamı sabah.
Her sabah akşamın, tutmazsa gece uyku,
Gecenin sabahı gün yarı ölü halde gezer.
Ben ölmeden gün ölüsün ben uyuyayım.

Allah her şeyi görür.
İnsanlık her şeyi bilir.
İnsanlığın gözü Allah.
Allah'ın bildirdiği her şey.

Dönüp günü nasıl görebilirim?
Bakıp yarını nasıl bilebilirim?

Kalben durum Allah'a bir dua bir inanç ibadet ederim.
Din tutarım geçmişime.
İnancım bir ibadet bilgi getirir bilim ederim ve bilimle bakarım yarına.
Tarihimi yazarım.
Tarihle bakar şiirle duyar hikâye ile görürü roman ile seyredirim.
Yalan mı?
Problem ne!
Zaman zamanda zaman meseledeydi.
Bu gün an meselesi.
Din zaman tutarken bilim an tutar.
An itibarıyla zaman kavgası tutuşuruz.
Yoksa bilim varmasa din mezhep bölünür.
Kamu yerine cemaat türer.
İfadesi hurafe eylemi çağa karanlık.
Oyuna gelmeyen kurgu anı yok eder zamanı karanlık tutar.
Geçmiş içimizden bir folklor geçer.
Türkülerle ezilir zaman.
An itibarıyla dile gelir duygular halay tutuşur.
Yakın çağ.

Ben öldüm.
Ben gömüldüm.
Kim görür yeni günü yaşayan görürü.
Yakınlarım bildirir.
Bana.
Ben duymasam da artık düşünemezsem de neslim bilir ve görür.
İnsanlık ölmez.
Henüz kıyamet kopmaz yaşayanlar için.
Kıyamet bir kâinattandın kopmadır.
Bir can koparsa bir can eklenir ve insanlık devam eder.
Canan devam eder.

Dünyaya doğan bebek bedenine bir yerleşsin ruhuna kurulsun zihnini belleğine alsın şaşkın şaşkın dünyaya bakar.
Çevresine alışsın hayatına kurulsun bilincini edinsin nasıl ifade eder kendini.
Kendiliğimize bir fikir bir düşünce haydi bakalım yeni güne yeni bir çağ anlayışıyla.

Mezhebin ne?
Dinimin bilimine vardım mezhebim kesildi.
Bilimsel anlayışım var.
Düşüncemin bilimselliğine varmak ve bilim ifade etmek.
Boşlukta her şey olur.
Her şeyin yokluğu her şeyin boşluğu.
Bir yokluk edinirsek bir varlık çıkarız.
Millet din derken bir insanlık varırız.
Dinim İslam Mezhebim Alevilik öngörüm laiklidir.

Her Şeye layık olarak iyi k6t6 arasında aydınlık bir yolda y6r6mek ve her karŐılaŐmalarda saygıyla yol vermek.
Sevgiyle bir kalmak.
Şiirin baŐlıđı nedir?
D6Ő6nce g6c6yle her Şey g6r6l6r ve bilinir.
Ata 6l6r nesil doğar.
İnsanlık 6l6m sonrasını da doğum 6ncesini de g6r6r ve bilir.
G6rg6.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1496673/gorgu.html>

Hayat İnce Bir Çizgi

Hayat ince bir çizgi
Yağmur yağsa kesik kesik ıslansak boyanır gibi
Hayat çamur karılsa umut içinde
Sel olsa sürüklese umutlarımızı büyük bir hayal kırıklığı

Hayat kaynar bir pınar akar bir çay nasıl olsun
Göl kenarında sohbet muhabbet
Dağa çıkalım inelim pınarlarla parıltılı denizlere
Beden dilimiz sussun sahil konuşsun

Kalp kırılır akmaz duygular çatlar gönül
Ruh ne yapsın zihin alabora olmuş
Akıl kaybolmuş
Fikir divane düşüncesini arar

Seni seviyorum duygularımın büyük coşkusuyla
Kar düştü mideme kelebek uçtu göğsümde
Bahar şehveti yaz mutluluğu güz vuslatı kış yokluğu
Bir demet çiçek yağın yağmurdan bir hayat kesit

Rüzgâr savurur emek sürer çift, güneş bakar
Gölgeleri kavuşturur havasını bulur
Yoğunlaşır su akar ruh bir zihin bir beden
Sevgi ince bir çizgi aşk kaynatır iki çizgi...

Sevda hayat bağlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1497329/hayat-ince-bir-cizgi.html>

Değirmenden Ne Çıkar?

Aşağı in su değirmenini gör, yukarı çık taş mektebe var.
O değirmende öğütülen buğdayın unundan yapılan ekmeği yiyen çocuklar,
Okulda öğütülür.
Okulun sağında parkı gördün mü?
O parkta oyunla adam pişerler.
Ekmek yiyen adam olur.
Su içer işe koyulur.

Değirmende değirmen emekle ekmeğe edilir.
Islat adamı meyhaneden sarhoş çıkar.
Ekmeği ıslat kuşlara ver.
Şakırdasınlar.

Bir değirmen bir ekmeğe bir sürü fabrika adamın derdi biter mi?
Yedi ekmeği bir medeniyet kalkıp uygarlaştı.
Su değirmeni yıkıldı hidroelektrik santralleri kuruldu.
Yel değirmeni parçalandı rüzgâr enerji santralleri kuruldu.
Yeni nesil değirmenler elektrikle çalışır.
Hayatın her alanına teknoloji girer.

Çocuk okuldan ne çıkar.
Çikolata.
Adamla kadın sevgililer gününe çıkar.
Âşıklar.

Elde vardı mendil.
Alta tango üstte sutyen, adam giyer tayt pantolonlar.
Çikolatalı pasta herkes bir birine hasta.
Adam adamdan çekinirdi.
Şimdi çelişir.

Değirmenin sonunda eskiler yıkılmış yenilenip teknoloji dönüşmüş.
Yolun altında geçen değirmenin harkına düştüm.
Bir ışık gördüm de kurtuldum.
Değirmenin sonu da bir teknolojik ışık.
Değirmene girdin mi değişik çıkarsın.
Undan adamdan teknolojik robot adama.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1497618/degirmenden-ne-cikar.html>

Yıkıcı Büyüme

Büyüme yıkıcıdır.
Yaşlanmak ise göçücüdür.

Çocukluğum köyde geçti.
Yetişkinliğimde döndüğümde köydeki evimiz yer yer yıkılmıştı.
Atmışa merdiven dayadığımda gittiğimde iyice göçmüştü.
Evimiz göçmüş ben yaşlanmışım.
Şehirdeki evimizde ise çocuğum olmuş baktırmışım.
Torunum olmuş elden geçirmişim.
Ayakta tutmuşum.
Çünkü temeline bakıp direkleri gençleştirmişim.
Aileme bakıp çatıyı onarmışım.
Hayat onarmak üzere.
Biz bir ömür yaşarken dünya bir evrim yaşar.

Kalkıp evi barkı toplayıp yola yıkılmakla göçmek geriyi göçertir.
Başka ufuklara dalıp giderken.

Aha deprem oluyor buda ne iş.
Yer gidiyor!
Kalanlar göçüyor.
Az önce nere gitti yer.
Bir yere gitmedi.
Dünyanın karnı döndü.
Yüzü karıştı.
Dünyayı da yoklayıp toparlamak lazım.
Bak bitkiler yamaç kaymalarını tutuyor.
Nice hayvanlar eko sistemi dengeliyor.
İnsanlar ise altına üstüne getiriyor.
Göçük altında yaşıyor.
Nasıl öleceğinin baştan seçmiş oluyor.
Dünyada büyüyor ve göçüyor.
Yaşlanıyor.

Ne yapalım.
Yobazlığı bırakıp.
Evrensel düşünüp evrime bakıp teknolojimizle paralel dönüşelim.
Ağır betonarme yapılardan hafif elastik yapılara geçelim.
Pratik yaşayalım.
Çadırda yatalım bir yapı altında diğer ihtiyaçlarımızı görelim.
Kırsal kentsel dönüşelim.

Doğa ile dengeli büyüyüp göçelim.
Hayatımız göçmesin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1497754/yikici-buyumek.html>

Çıkmaz yaşamlar

Akmaz sular, yağmaz karlar varmaz yollar,
Kıtlık baş gösterir hayatı yaşanmaz kılarken.
Birde bakmışsın ki!
Sel sürükler, deprem yıkar, afet göç ettirir,
Yollar bir birini kesmiş şaşırır kalırsın.
Aşılmaz dağlar geçit vermez kanyonlar derken;
Her şey aşılır geçilirken kendini aşamaz topluma varamazsın.
Çıkmaz yaşamlara girersin.

Bir yokluk, her şey varken sende ne var?
Her şeyin yokluğu var.
Nere gideceksin ne yapacaksın!
Kaldın mı?
Her şeyin kavşağında.
Bir yolun yok gidecek.
Ama bir insansın bir türsün, türüne başvurursun.
Ne çeşit bir insansın o çeşit insanlara varısın.
Bir çeşit değil misin salt tür müsün?
 $2 \times 2 = 4$ yoksun ve 4 varsın.
İşin hem zor hem kolay.
Her çeşit insana gider bir çeşit olamadan ayrılırsın.
Ya da ayrı ayrı takılırsın.
Çıkmaz sokakta yaşar gibi kendine dönersen.
Çıkmaz yaşamını bir yaşarsın.

Ben yaşamam bu çıkmaz sokakta
Yaşamam bu çıkmaz hayatı mı?
Ölürüm öldürürüm hiç deme!
Kapısız penceresiz bir dama girersin.
Mahpusa düşersin çıkmaz hayatını da göremezsın.
Bir şeyi olmayan orta yerde kalırken,
Her şeyim olsun diyeni kara delik yutar.
O zaman neyin varsa verirsın.
Kader mahkûmuysan kaderine göre yaşarsın.

Zeynel ile Fatma aynı mahallede yaşarlar.
Birbirlerini nefret edercesine o kadar çok severler.
Zeynel babasının marangozluk işini tutsaydı.
Fatma dikiş nakış öğrenseydi.
Zeynel Fatma'yı babasından isteseydi.
Evlenselerdi.
Çocukları olsaydı geçim derdine düşselerdi!
Hiç çıkmaz hayata düşerler miydi?
Zeynel vurgun yapacağım diye mafyanın eline düşer.
Çare mafyanın adamı olur.
Fatma şöhret olacağım diye bir pezevenğin eline düşer.
Hayat kadını olur.
Çıkar bir yolu var mı?
Ne kadar zengin olsan da bir çıkar tarafı var mı?
Yine bir çıkmaz sokakta bir çıkmaz hayatı yaşarsın.

Zeynel ile Fatma'nın bir kere daha yolları kesişir.
Mafyanın felekten bir gün çalacağı bir geceye denk gelir.
Fatma eğlence masasına mezelik ve yatmalık düşer.
Zeynel ise korumadır yine mafyanın.
Bir an bakışırlar.
Sonra neyi var neyi yok bırakıp kaçarlar.
Sanki anadan üryan.
Varken yokluğa karışırlar.
Ne eski sade çıkmaz sokaklarındaki çıkmaz hayatları,

Nede yeni zengin sokaktaki çıkmaz hayatları...
Nere giderler.
Bir seçenekleri yoktur dur.
Bir varken biri yokken şimdi ikisi de var ve bir yokluklarına düşerler.

Âlem yapılan otelin bir kilometre ötesinde bir hal vardır.
Zeynel o hali bilir.
O hale gidip bir kamyonun kasasına çıkar tünelerler.
Kamyon zaten hareket etmek üzeredir.
Kamyon Edirne'ye gider.
Bir mısır tarlasının başında durur.
Zeynel ile Fatma çaktırmadan iner.
Tarla boyu giderken bir adam onlara seslenir.
Hey bu tarafa bu tara gelin.
Sizi Veysel usta göndermedi mi?
Irgat değil misiniz?
Evet ırgatız.
Çalışırlar akşama Veysel ustadan yevmiyeleri alırken.
Sizde kimsiniz?
Kader işçisiyiz.
Siz durun bakalım şu yevmiyeleri dağıtayım sonra sizinle konuşacağım.
Korkmayın yardım etmek babında.
Veysel usta hikâyelerini dinledikten sonra.
Yetecek kadar para yardımı da yaparak.
Mersinin Silifke ilçesinde tanıdığı bir kâhyaya gönderir.
Şimdi Silifke de Silifke yoğurdu bile yapıp ayran çalkalarlar.
Silifke'nin bir köyüne yerleşip karı koca yaşarlar.
Bir kız ve bir oğulları olur.
Onları tanıyan öldü bilir.
Kimlikleri ölmüştür.
Kendilerine yeni kimlik edinmişlerdir.
Mafya ile bir alıp verecekleri de pek olmadığından peşlerine düşmemişlerdir.
Dertleri kendileriyledir.
Ancak çözmüşlerdir.
Çıkmaz hayatları güzel Anadolu'nun bir köyüne çıkmıştır.
Şan şöhret çokta aldanmamak lazımdır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1498048/cikmaz-yasamlar.html>

İdman

İdam,
İdman etmeyen idamını ister,
Kendine tembellik bahşedenin idamını.
İnsan kendinde kendi ihanetini bilmezse,
Birçok masum insan idama gider.
Allah tüm kâinata maddenin yokluğu ile hâkim olur.
Ve Allah'ın her yarattığı canlı, kendi celladıdır.
Maddenin varlığını aşım maddenin yokluğu Allah'ın varlığına varamazsa hastalanır.
Doktorun onu kurtarması adil midir?
İnsan hata yapabilir.
Sonuçta Allah'ın yaratma kudreti sonsuzdur.
Ata gidecek nesil gelecek.
O nesil gelmezse ata can çekişir gitmez.
Ağır misafir.
Ata nesil arasında nesildir.
Dinle bir inanç durulur bilimle bir bilgi derya açılır.
Akıl mı kuyruk mu?
İnsan akıllıdır kuyruğu kıldan değil safsatadan ibarettir.
Kendinden ağır eşyasıdır.
İdamını vermek için özgür olmalıdır.
İdmanını yapmak içinde.
Düşle gerçek arasında dengeyi kurmalıdır.
Düş kurarken maddeden soyutlanmalıdır.
Gerçeği düşünürken maneviyattan soyutlanmalıdır.
Kalp bir derya çarparken akıl kapsamıdır.
Gerçeğe bir adım atarken dünyada akılla evrende bir sıçramadır.
Bir yıldızın doğumudur.
Dünyada idman sporla evrende idman akılladır.
Anadolu İdman Yurdu.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1498364/idman.html>

Renkler

Her şey karanlık içinde
Yıldızlar
Parmığımdaki gümüş yüzük
Kayıp şehri bulmalı
Güneşi bulmalı ve maviye varmalı
Mavi karanlığın aydınlığıdır.

Mavide nefes alınır ve yeşil verilir.
Bir görünmez içindeyiz.
Görünmez hava.
Teneffüs ederiz.
Yeşille besleniriz.
Karanlık mavi içinde su akar.
Geceye ses verir.

Mavi yeşil ve güneş sarı hadi dönüşelim.
Kırmızı.
Damarlarımızda aksın etimiz pembeleşsin.
Tenimin rengi ne.
Etimin derisinin.
Renkler bir deridir.
Gökyüzünün içi mavi.
Yeryüzünün dışı toprak güneş kurusu.
Gece ıslatsın gölge çamuru.
Toprak neyse rengimiz o.
Bitkimiz neyse hayvanımız o.

Pembe mor ne?
Pembe kadının gölgesi mor karanlık.
Her renk tonuna göre karanlık.
Yalnız ışık yakar renkleri ve her yer aydınlanır.

Mavi yeşil kırmızı pembe mor ve artık oynamasak renklerle.
Sonumuz gelir ve eşya denizine düşeriz.
Mal mülk ve çöplük ne renk?
Havası ne?
Pis kokular geliyor.
Ya!

Koşun her şeyi toplayın ateşe atın ve dönüşün.
Yakmayın yüksek ateşten geçirin.
Renkleri kurtaralım.
Tamam.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1499312/renkler.html>

Seviyem

Dere tepe düz gittim en sonunda deniz seviyesine vardım.
Ayaklarımı çıkartım uygarlıktan ve medeniyetimin de seviyesini düşürdüm.
Yetmedi deniz seviyesi su dolu bir aldatmaca.
Su seviyesi boyumu aştı.
Bende bütün medeniyetimi soyundum.
Deniz içliğim bir mayom kaldı.
Mayomu çıkartmam karadan tüm ilişkimi kesmem gerek.
Yapmadım ve sudan çıktım.
Biraz güneşlenip kara seviyeme baş verdim.
Olmadı.
Denizin olamazdım ve denizin olan bir balığı akşam yemeğinde yedim.
Masama döndüm.
Eşya seviyeme.

İlk eşya seviyem tezgahımdı ve iş yaptım.
Onurum haysiyetim her şeyimdi işim.
Sonra yemek yedim iş yaptığım tezgâhımda.
İş yaptığım araç gereçleri rafa kaldırdım.
Olmadı dolap yaptım.
Eşyamin deniz altı seviyesine alet edevatımı yerleştirdim.
Olmadı tabak çanağı da.
Bir alta bir üste dolap rafları yaptım.
Her şeyim nerede olsun.
Denizin altında mı yoksa denizin üstünde mi?
Eğilmek ve doğrulmak üzere.
Denize eğilir ve dağa doğrularak yükselirim.
Yatağım.
Boydan boya eşya deniz seviyem yani sahil kumsalım.

Hiçbir sevide hiçbir şey aynı şekilde durmaz.
Denizden karaya ve karadan denize bir seviye değişim gerçekleşir.
İlk tezgâh her ne şekilde olursa olsun su seviyesidir.
İlk seviyeden çıkan balığı yediğimiz için yerine eşya koyduk.
Çanak çömlek ve alet edevat ve de bunun için yine bir seviye yani masa.
Kaldır alta veya üste yani dolaba.
Sahilde denize gir çık.
Masada yemek ye sonra çay kahve iç ve iş yap.
İş yap.

Seviyen nedir?
Kariyerim mi?
Karnem hiç iyi değildi.
Hangi işe girsem seviyem düşük kaldı.
İşimin profesörü olmayı bırak ustası ve kalfası da pek olamadım.
Merakım ve hobilerim mesleğimin önünü kesiyordu.
Yaptığım işten çok kendimi daha çok araştırıyordum.
İşimle olanak buluyordum.
Kendimi araştırmam konusunda.
Annemin karnından babamın karnına düştüm diyebilirim.
Sonra yine kendi karnıma.
Ben hiç hayatın karnına düşmedim.
Evlendim.
Karımın karnına düşsem sonra kızımın karna ve daha sonra torunumun veya herhangi birinin.
Kendi karnımdan hala çıkmadım.
Karnımı sevdim sanırım.
Ünlü ve siyasetçilerin karınlarına pek girmedim.
Girsem de düşük yaptılar.
Doğuramadı beni kimse.
Annem bedenimi doğurdu ama ruhumu doğuran bir sevgili dost bulamadım.
Düşünmekle dünyanın çok sorunlarına yol çıktım.

Düşünene insan dünyanın sorunlarına yol çıkar.
Ve çoğunlukla yalnız yürümesi lazımdır.
Ya da dediğim gibi biri doğurursa onun düşüncesi doğrultusunda ilerler.
İnsanları bir arada tutmak için evrenin karnı bir Allah.
Ve dünyanın lideri bir peygamber arıyor.
Bu seviye ilim irfanla yükseldi derken aslında seviye aynı.
Yalnız insanlar Allah'ın karnında kalıyor.
Diğerleri girip çıkıyor.
Sadece.

Seviyemle çok oynadım.
Ve Allah'ın karnında kaldım.
Kendi karnımda.
Kendi karnımdan çıkıp karnımın yörüngesinde Allah'a tapınıp kudurabilirsin.
Yapamadım, yapmadım.
Bu yüzden kendi karnımda ama insanların arasında yaşıyorum.
Yalnızım çünkü karnımdan çıkıp başkasının karnına düşemiyorum.
Seviyem bir nevi laçka oldu.
Bir nevide seviyeme vardım.
Ancak benim gibi birisinin seviyesiyle yüzleşebilirdim.

Seviyem, sevgimdir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1499415/seviyem.html>

Ayrılık

1.

Ayrılık,
İçimde biz ayrılırız.
Bir yatarken,
Bir masada yemek yerken,
Ayrı sandalyelerde otururuz,

Küseriz ayrı odalarda yatarız.
Bıkarız ayrı evlere geçeriz.
Bırakırız ayrı yaşarız yine hayatımızı.
Çocukluğumuz gençliğimiz sonrası birbirimize yetişmiştik.
Çekilir isteğimiz kopar sevgimiz dağılır aşkımız.
Yandık bittik kül olduk.
Küllerimizden yeniden doğar mıyız?
Hayır.

Çocuklarımız varsa çocuklarımız evlendirirse artık.
Yoksa sokakta kim varsa artık.

2.

Fır fır sıfır, fır.
Rüzgar gülü sıfır güler bize.
Saygı sevgi anam babam kardeşleri ailem,
Nerede kaldı konu komşu,
Bir millet kalkmış halk geçer sokaklardan
Ve halk toplanır meydanlardan.
Ne oldu nere gitti herkes ve her şey.
Yandı bitti kül oldu.
Aşk oldu.
Sıfıra düştün.
Tek başına hayatın bitti.
Bitip fidan büyüydün.
Ağaç oldun.
Gövden artık kismetinle bir dalın budağın hısım akraban bir, bir ağaçsın.
Kocaman bir sıfırsın tüm sayılar içinde artık.
Topla çarp yut, etkisiz elaman.

3.

Gökten bir damla su düştü.
Sonra yağmur boşaldı.
Çukura o bir damla düştü.
Canı çekilip yok oldu.
Sonra boşalan yağmur doldu.
Çukur yok oldu.
Derinden bir iç çeker çukur ve sığında gurk eder.
Göl bu suda gül bu.

4.

Gece kapılarını açsa perde açılır sinemalarda.
Gün kapısını örtse perde kapanır film oynar televizyonda.
Kapı dedin de eşik olmadan kapı olmaz.
Kasa konmadan kapı konmaz.
Kap olmadan aş olmaz.
Leş olur deme.
Sen dedin.
Doğa kapısız bacasız açık film vahşi hayat oynar.
Bir kapı varsa her canlının ağzı.
Boğazdan geçer bidede ağırlanır ve her bir hücre odada uyulur.
Hayvan giderken seni sallar.
Ama hayvandan kim çok korkar.

Herkes toprağa düşmekten her bitkinin ağzından geçmekten korkar.
Çabuk dört duvar bir kapı iki pencere gecekondu yapalım.

5.

İstemez sitem eder.
Saksıdaki bitki sevmezsen çiçek açmaz.
Tek başına olmaz sitem et.
Bana ona buna bana dostuna arkadaşına ve de eşine.
Sit ilan et ve kimse giremesin sosyal mesafene.
Sitem etmez beklerse ve ya aşırı isterse yüz­süz demezsin değil mi?
İkiyüzlü olsa daha mı iyi bilemedim.
Çok yüzlü olsa hava olur ve yarım yüz su olur.
Yer şekilsiz yüz coğrafya özelliğinde.
Bu dilimizin virüs ürettiği hece ve bakteri tutuğu kelimeler kavramları nasıl işliyor ve dönüştürüyor.
Görüyorsunuz değil mi?
Gelin en iyisi biz istemeyi sitem değil sistem edelim.
İstedığımızı peşinen almış olalım.
Demokratik olalım.
Cumhuriyet eyleyelim hürriyetimiz milliyetimizle olsun.
İnkılap kılalım ve halk eyleyelim.
Ey benim vatandaşım.

6.

Yara ve ayak izimiz.
Tedavi ve ellerimiz.
Toprak tenimiz gibi hemen iyileşir.
Gök baba rüzgârıyla üfler.
Toprak ana özüyle sağaltır.
Çok gider gelirse yol olur.
Bak çok başka olur.
Hayvan dolaşır.
Trafik olur araçlarımız geçer.
Canlı dolaşırız.
İlk ayak izi tohumunu ve her bitki yoldur.
Çürür kurur ve o yol kurtlanır.
Böcek türer.
Böcekleri yiyen kuşlar uçar.
Kuşları kapan kediler.
Ağaçlar uçuşur uçar oysa dağların yamaçlarındaki otlar ve de otlaklar.
Mal davar olur kediler kocamanlaşır aslan olur.
Doğada orman olmuş yollar bir birine geçmiş ama nice canlı duraklar vermiş.
Her canlı bir duraktır.
Yoldan geçeni ham eder.
Ya da ham olur.
İnsanoğlu geldi ormanı biçti yolunu yaptı ve eşyası araçlarıyla geçer oldu.
Yol böyle olur diye birde övünür oldu.
Duraklar koca koca fabrikalar.
Fabrikaları çevreleyen evler ve gökdelenleri...
Doğa yolunu yer bitirir duraklarını dolaştırırken.
İnsan yolunu yemez üst üste kavşak istifler köprü atlatır tünel geçirir...
İnsan yaptıklarıyla ettikleriyle baş edemez.
Kıyamete koşar.

Çok ayrılık çok iyi değil.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1500190/ayrilik.html>

Üç Şey

Su çok deniz, toprak az ada.
Küçük dağ, büyük suda.
Nasıl yüzer suda dağ ve nasıl batmaz dağlar.
Dünyanın havası suyu ve karası.

Dünyada üç şey olsan ne olursun?
Taş kemik ve toprak et; dünyanın yer.
Üçüncü ne olmak istersin yok, ne olabilirsin var.
İnsan olamazsın taş yiyip toprak mı içeceksin?
Doğru insan olmak için taş yiyip toprak içmek lazım.
Ama insan olarak değil, ancak bitki olarak.
Öncesinde su olman lazım ki, üçüncü hava olabilirsin.
Havayla temas eder suyla çözülür toprakla birleşirsin.
Bitki bitersin. Bitki çürür kurtlanır ve böceklenirsin.
Böcek böceği yer havalanırsın, niye uçamadın tavuk.
Mevsimplere göre göçemedin değil mi?
Serçe kalsan belki şansın olurdu, kuş kalmaya.
Tavuğu yiyen tilki nasıl türedi?
Tavuğu yiyen havadan indiyse tavuğu yiyende havadan indi.
Ya sudan çıkan yok mu?
Sudan karaya çıkan kabukludur.
Kanatlılar ve kabuklular karala ilişkilidir.
Balık suda.
Balık yiyen kuş karada ne gezer?
Karabatak ördek suda avlanırlar.
Toparlarsak balık zenginliği ve bakteri virüs salgını evrimi şekillendirir.
İnsan olana kadar daha çok şey olman lazım.
Bir de eşya yapıp teknolojik dönüşmen olacak ki!
Ördek misali yüzessin balık misali derinlerde yüzessin kuş misali uçasın.
Eşya yapıp ta insan kalabilecek misin?
Önce giysi olarak giyinecek sonra konfor olarak yerleşecek sonra iyileşmek için protez edineceksin.
Sen iflah olmaz bir robot dönüşeceksin.

Âlem de üç renk olsan ne olurdu.
Dünyaya sarılmak için sarı.
Yemek için yeşil.
Kanamak için kırmızı ama öncesi bitkiler süt kanar ağaçlar bal kanar.
Çok sarılmasak kuruyup sararız.
O zamanla.
Neden sarı güneşle gün beyaz pak, aydınlık?
Sarı diğer tüm renkleri sarar ve beyaza yoğurur.
Bu arada mavi avlar bizi ve iz sürdürür, gezdirir.
Siyah gecesiyle karalar bizi aralar ve saklar.
Su saydam ve saydama düşen bulandırır suyu, çamur karma özünde soyun boya kalırsın.
Su sıcakta hava iyice gevşer ve su kendine yol bulur ve buharlaşır.
Havada bulut asılır.
Beyazdan karaya gri tonunda bulutlar.
İs nere gider ozon tabakası deler bacalardan dünyanın bacasına.
Baca iyi midir?
Bacanak belki!

Neden üç şey olmak ve üç renk seçilmek.
Güneş varsa toprağın rengi sarıdır.
Güneşin yeri sarı sarmasından.
Bu sarı sarmalı saydam su bozar.
Diğer renklerin geçişine.
Hava açıkken mavi kapalıyken gri ve geceyken yer yer karanlık.
Gazın rengi var mı?
Tabi ayırır ve sıvıya dönüştürürsen renk vereni de çoktur.
İspirto mavi tonundadır.

Sarı, yani ışık almasına göre değişir.
Işık varsa ne olursak olalım rengimize göre oluruz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1500607/uc-sey.html>